

P.Z.E. br. 432

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-03/18-01/142

URBROJ: 65-18-07

Zagreb, 9. studenoga 2018.

Hs**NP*022-03/18-01/142*65-18-07**Hs

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem ***Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost***, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 9. studenoga 2018. godine.

Ovim zakonskim prijedlogom uskladuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila dr. sc. Zdravka Marića, ministra financija, Zdravka Zrinušića, državnog tajnika u Ministarstvu financija, te Božidara Kutlešu, pomoćnika ministra financija - ravnatelja Porezne uprave.

PREDSJEDNIK
Gordan Jandroković

P.Z.E. br. 432

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Klasa: 022-03/18-01/86

Urbroj: 50301-25/18-18-8

Zagreb, 9. studenoga 2018.

Hs**NP*022-03/18-01/142*50-18-06**Hs

REPUBLIKA HRVATSKA
65 - HRVATSKI SABOR
ZAGREB, Trg Sv. Marka 6

Primljeno:	09-11-2018		
Klasifikacijska oznaka:	022-03/18-01/142	Org. jed.	65
Uredbeni broj:	50-18-06	Pril.	1
		Vrij.	(1)

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 – pročišćeni tekst i 5/14 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. u vezi s člankom 190. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 81/13, 113/16, 69/17 i 29/18), Vlada Republike Hrvatske podnosi Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila dr. sc. Zdravka Marića, ministra financija, Zdravka Zrinušića, državnog tajnika u Ministarstvu financija, te Božidara Kutlešu, pomoćnika ministra financija – ravnatelja Porezne uprave.

PREDSJEDNIK

mr. sc. Andrej Plenković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O POREZU NA DODANU VRIJEDNOST**

Zagreb, studeni 2018.

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA
O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O POREZU NA DODANU VRIJEDNOST**

Članak 1.

U Zakonu o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, br. 73/13, 99/13, 148/13, 153/13, 143/14 i 115/16), u članku 2. podstavak 4. mijenja se i glasi:

„– Direktiva Vijeća (EU) 2018/912 od 22. lipnja 2018. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost u pogledu obveze poštovanja odredbe o najnižoj standardnoj stopi SL L 162, 27.6.2018.)“.

Iza podstavka 5. dodaje se podstavak 6. koji glasi:

„– Direktiva Vijeća (EU) 2017/2455 od 5. prosinca 2017. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive 2009/132/EZ u pogledu određenih obveza u vezi s porezom na dodanu vrijednost za isporuku usluga i prodaju robe na daljinu (SL L 348, 29.12.2017.)“.

Članak 2.

U članku 8. iza stavka 4. dodaje se novi stavak 5. koji glasi:

„(5) Iznimno od stavka 3. točke a) ovoga članka, obavijenim uslugama uz naknadu ne smatra se korištenje osobnih automobila za privatne potrebe za koje je izvršen odbitak pretporeza prema članku 61. stavku 2. ovoga Zakona.“.

Dosadašnji stavak 5. postaje stavak 6.

Članak 3.

U članku 10. stavku 2. točki a) riječi: „i nije registriran za potrebe PDV-a“ brišu se.

Članak 4.

U članku 11.a dodaje se stavak 3. koji glasi:

„(3) Ministar financija pravilnikom propisuje oblik vrijednosnih kupona te što se ne smatra vrijednosnim kuponima.“.

Članak 5.

Članak 26. mijenja se i glasi:

„(1) Mjestom obavljanja sljedećih usluga osobi koja nije porezni obveznik smatra se mjesto gdje ta osoba ima sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište:

- a) telekomunikacijske usluge
- b) usluge radijskog i televizijskog emitiranja
- c) elektronički obavljene usluge.

(2) Ako porezni obveznik koji obavlja usluge i primatelj usluga komuniciraju putem elektroničke pošte, ne radi se o elektronički obavljenoj usluzi.

(3) Iznimno, stavak 1. ovoga članka ne primjenjuje se ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- a) porezni obveznik koji obavlja usluge ima sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u Republici Hrvatskoj
- b) usluge se obavljaju osobama koje nisu porezni obveznici i koje nemaju sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u Republici Hrvatskoj i
- c) ukupna vrijednost, bez PDV-a, usluga iz točke b) ovoga stavka u prethodnoj kalendarskoj godini, odnosno u tekućoj kalendarskoj godini nije veća od 77.000,00 kuna.

(4) Ako porezni obveznik koji obavlja usluge tijekom kalendarske godine ostvari vrijednost obavljenih usluga veću od 77.000,00 kuna, obavezan je od trenutka prelaska vrijednosti primjenjivati odredbe stavka 1. ovoga članka o mjestu obavljanja usluga.

(5) Porezni obveznik koji obavlja usluge i ispunjava uvjete iz stavka 3. ovoga članka, te ima sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u Republici Hrvatskoj može odabrati primjenu mjesta oporezivanja usluga iz stavka 1. ovoga članka, što ga obvezuje na rok od dvije kalendarske godine.

(6) „Telekomunikacijskim uslugama“ u smislu ovoga Zakona smatraju se usluge koje se odnose na prenošenje, emitiranje i prijam signala, teksta, slika i zvukova ili informacija bilo koje vrste putem žica, radija, optičkih ili drugih elektromagnetskih sustava, uključujući i s tim uslugama povezani prijenos ili ustupanje prava na korištenje kapaciteta za takvo prenošenje, emitiranje ili prijam. Telekomunikacijske usluge u smislu ovoga Zakona uključuju i omogućavanje pristupa globalnim informacijskim mrežama.

(7) „Elektronički obavljenim uslugama“ u smislu ovoga Zakona osobito se smatra:

- a) isporuka web-sjedišta, udomljavanje web-sjedišta, daljinsko održavanje programa i opreme
- b) isporuka računalnih programa i njihovo ažuriranje
- c) isporuka slika, tekstova i informacija te omogućavanje pristupa bazama podataka
- d) isporuka glazbe, filmova i igara, uključujući igre na sreću i kockarske igre te emitiranje političkih, kulturnih, umjetničkih, sportskih, znanstvenih i zabavnih programa i priredbi
- e) učenje na daljinu.“

Članak 6.

Članak 38. mijenja se glasi:

„(1) PDV se obračunava i plaća po stopi 24%.

(2) PDV se obračunava i plaća po sniženoj stopi 5% na isporuke sljedećih dobara i usluga:

- a) sve vrste kruha
- b) sve vrste mlijeka (kravlje, ovčje, kozje), koje se stavlja u promet pod istim nazivom u tekućem stanju, svježe, pasterizirano, homogenizirano, kondenzirano (osim kiselog mlijeka, jogurta, kefira, čokoladnog mlijeka i drugih mliječnih proizvoda), nadomjestke za majčino mlijeko
- c) knjige stručnog, znanstvenog, umjetničkog, kulturnog i obrazovnog sadržaja, udžbenike za pedagoški odgoj i obrazovanje, za osnovnoškolsko, srednjoškolsko i visokoškolsko obrazovanje, u svim fizičkim oblicima

- d) lijekove koji imaju odobrenje nadležnog tijela za lijekove i medicinske proizvode
- e) medicinsku opremu, pomagala i druge sprave koje se koriste za ublažavanje liječenja invalidnosti isključivo za osobnu uporabu invalida propisane Pravilnikom o ortopedskim i drugim pomagalima Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje
- f) kino ulaznice
- g) novine novinskog nakladnika koji ima statut medija, otisnute na papiru koje izlaze dnevno, osim onih koje u cijelosti ili većim dijelom sadrže oglase ili služe oglašavanju
- h) znanstvene časopise.

(3) PDV se obračunava i plaća po sniženoj stopi 13% na isporuke sljedećih dobara i usluga:

- a) usluge smještaja ili smještaja s doručkom, polupansiona ili punog pansiona u hotelima ili objektima slične namjene, uključujući smještaj za vrijeme odmora, iznajmljivanje prostora u kampovima za odmor ili u mjestima određenima za kampiranje te smještaj u plovnim objektima nautičkog turizma
- b) novine i časopise novinskog nakladnika koji ima statut medija te novine i časopise nakladnika za koje ne postoji obveza donošenja statuta medija prema posebnom propisu, osim onih iz stavka 2. točke g) ovoga članka, otisnute na papiru koji izlaze periodično te osim onih koji u cijelosti ili većim dijelom sadrže oglase ili služe oglašavanju
- c) jestiva ulja i masti, biljnog i životinjskog podrijetla
- d) dječje sjedalice za automobile, dječje pelene te dječju hranu i prerađenu hranu na bazi žitarica za dojenčad i malu djecu
- e) isporuku vode, osim vode koja se stavlja na tržište u bocama ili u drugoj ambalaži, u smislu javne vodoopskrbe i javne odvodnje prema posebnom propisu
- f) ulaznice za koncerte
- g) isporuku električne energije do drugog isporučitelja ili krajnjeg korisnika, uključujući naknade vezane uz tu isporuku
- h) javnu uslugu prikupljanja miješanog komunalnog otpada, biorazgradivog komunalnog otpada i odvojenog sakupljanja otpada prema posebnom propisu
- i) urne i lijesove
- j) sadnice i sjemenje
- k) gnojiva i pesticide te druge agrokemijske proizvode
- l) proizvode koji se pretežito koriste kao hrana za životinje, osim hrane za kućne ljubimce
- m) isporuku živih životinja: goveda, svinja, ovaca, koza, konja, magaraca, domaće peradi, kunića i zečeva
- n) isporuku svježeg ili rashlađenog mesa i jestivih klaoničkih proizvoda od: goveda, svinja, ovaca, koza, konja, magaraca, domaće peradi, kunića i zečeva
- o) isporuku svježih ili rashlađenih kobasica i sličnih proizvoda, od mesa, mesnih klaoničkih proizvoda ili krvi
- p) isporuku žive ribe
- r) isporuku svježe ili rashlađene ribe, mekušaca i ostalih vodenih beskralježnjaka
- s) isporuku svježih ili rashlađenih rakova: jastozi, hlapovi, škampi, kozice
- t) isporuku svježeg ili rashlađenog povrća, korjena i gomolja
- u) isporuku svježeg i suhog voća i orašastih plodova
- v) isporuku svježih jaja peradi, u ljusci
- z) usluge i povezana autorska prava pisaca, skladatelja i umjetnika izvođača koji su članovi odgovarajućih organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koje obavljaju tu djelatnost po posebnim propisima iz područja autorskog i srodnih prava te uz prethodno odobrenje središnjeg državnog tijela nadležnog za intelektualno vlasništvo.

(4) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi primjene snižene stope PDV-a, koristeći Kombiniranu nomenklaturu (KN) koja je Prilog I Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2658/1987.“.

Članak 7.

U članku 61. stavci 2. i 3. mijenjaju se i glase:

„(2) Porezni obveznik ne može odbiti 50% pretporeza obračunanog za nabavu ili najam osobnih automobila uključujući nabavu svih dobara i usluga u vezi s tim dobrima. Osobnim automobilima smatraju se motorna vozila namijenjena za prijevoz osoba koja, osim sjedala za vozača, imaju najviše osam sjedala.

(3) Iznimno, odredbe stavka 2. ovoga članka ne primjenjuju se, ako se radi o osobnim automobilima koja se koriste za obuku vozača, testiranje vozila, servisnu službu, djelatnost prijevoza putnika i dobara, prijevoza umrlih, iznajmljivanja ili se nabavljaju za daljnju prodaju te motornim vozilima kategorije N1 koja su razvrstana u tarifnu oznaku 8703 Carinske tarife i nisu predmet oporezivanja prema posebnom propisu o posebnom porezu na motorna vozila.“.

Članak 8.

U članku 67. stavku 2. točka b) mijenja se i glasi:

„b) usluga i isporuka dobara za koje je u skladu s člankom 10. stavkom 4., člankom 75. stavkom 1. točkama 6. i 7. te člankom 75. stavkom 2. ovoga Zakona PDV obvezna platiti osoba kojoj su isporuke obavljene.“.

Članak 9.

U članku 68. stavku 3. točki 2. podtočki b) riječi: „stavcima 2. i 3.“ zamjenjuju se riječima: „stavkom 2.“.

Članak 10.

U članku 75. stavku 2. iza riječi: „boravište“ dodaju se riječi „i nije registriran za potrebe PDV-a.“.

U stavku 3. točki f) točka se zamjenjuje zarezom i dodaje se točka g) koja glasi:

„g) isporuke betonskog čelika i željeza te proizvoda od betonskog čelika i željeza (armatura).“.

Članak 11.

U članku 76. stavku 8. iza riječi: „(Službeni list br. L 256 od 7. 9. 1987.)“ dodaje se zarez te riječi: „a koji se uvoze kao dugotrajna materijalna imovina,“.

Članak 12.

U članku 77. stavku 1. iza riječi: „prethodnoj“ dodaju se riječi: „ili tekućoj“.

Iza stavka 7. dodaje se novi stavak 8. koji glasi:

„(8) U slučaju sumnje u opravdanost dodjele PDV identifikacijskog broja Porezna uprava može od poreznog obveznika kojem je PDV identifikacijski broj dodijeljen tražiti podnošenje instrumenta osiguranja plaćanja PDV-a za razdoblje od najviše 12 mjeseci. Ako porezni obveznik ne podnese instrument osiguranja, Porezna uprava ukinut će PDV identifikacijski broj o čemu donosi rješenje, a žalba ne odgađa izvršenje rješenja.“

Dosadašnji stavak 8. postaje stavak 9.

U dosadašnjem stavku 9. koji postaje stavak 10. iza riječi: „PDV identifikacijskog broja“ dodaje se zarez te riječi: „postupak vezan uz podnošenje instrumenta osiguranja plaćanja PDV-a“.

Članak 13.

U članku 78. stavku 10. iza riječi: „ne sudjeluje u isporuci“ dodaju se riječi: „u smislu članka 75. stavka 4. točke b) ovoga Zakona“.

Iza stavka 11. dodaje se novi stavak 12. koji glasi:

„(12) Iznimno od stavka 9. ovoga članka izdavanje računa podliježe pravilima koja se primjenjuju u državi članici u kojoj se porezni obveznik prijavio za korištenje jednog od posebnih postupaka iz članaka 118. do 125.h ovoga Zakona.“

Dosadašnji stavak 12. postaje stavak 13.

Članak 14.

U članku 85. stavak 10. mijenja se i glasi:

„(10) Porezni obveznik upisan u registar obveznika PDV-a uz prijavu PDV-a iz stavka 1. ovoga članka u rokovima iz stavka 6. ovoga članka podnosi elektroničkim putem i posebnu evidenciju o primljenim računima. Iznimno, evidenciju o primljenim računima ne podnosi porezni obveznik koji prijavu PDV-a može podnijeti u papirnatom obliku prema stavku 9. ovoga članka.“

Stavak 12. mijenja se i glasi:

„(12) Ministar financija pravilnikom propisuje oblik i sadržaj obrasca prijave PDV-a i evidencije o primljenim računima, oblik, sadržaj i rokove podnošenja prijave iz stavka 11. ovoga članka te rokove podnošenja prijave PDV-a koju podnosi porezni obveznik koji obavlja isključivo povremeni međunarodni cestovni prijevoz putnika na području Republike Hrvatske.“

Članak 15.

U članku 90. stavku 1. iza riječi: „prethodnoj“ dodaju se riječi: „ili tekućoj“.

Članak 16.

U članku 119. točki 1. riječi: „i koji ne mora biti registriran za potrebe PDV-a“ brišu se.

Članak 17.

U članku 120. stavku 2. riječi: „i izjavu da nije registriran za potrebe PDV-a unutar Europske unije“ zamjenjuju se riječima: „i izjavu da na području Europske unije nema sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište“.

Članak 18.

Iza članka 127.a dodaje se članak 127.b koji glasi:

„Članak 127.b

(1) Porezna ili Carinska uprava može od poreznog obveznika koji stječe rabljena prijevozna sredstava iz druge države članice, prije njihove registracije, zatražiti polaganje osiguranja za ispunjenje obveze PDV-a koja proizlazi iz stjecanja rabljenih prijevoznih sredstava.

(2) Ministar financija pravilnikom propisuje postupak vezan uz polaganje osiguranja za ispunjenje obveza PDV-a koje proizlaze iz stjecanja rabljenih prijevoznih sredstava.“

Članak 19.

U članku 131. stavku 1. točki 10. riječi: „i 10.“ zamjenjuju se riječima: „i 11.“.

Točka 28. mijenja se i glasi:

„28. ne podnese ili ne podnese u propisanom roku posebnu evidenciju o primljenim računima ili ako u njoj ne iskaže sve potrebne podatke (članak 85. stavak 10.)“.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 20.

(1) Odredbe Pravilnika o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, br. 79/13, 85/13, 160/13, 35/14, 157/14, 130/15, 1/17, 41/17 i 128/17) ostaju na snazi u dijelu koji nije u suprotnosti s ovim Zakonom.

(2) Ministar financija uskladit će Pravilnik o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine br. 79/13, 85/13, 160/13, 35/14, 157/14, 130/15, 1/17, 41/17 i 128/17) s odredbama ovoga Zakona u roku od 90 dana od dana njegova stupanja na snagu.

Članak 21.

Ministarstvo financija će u roku od dvije godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona provesti naknadnu procjenu učinaka ovoga Zakona.

Članak 22.

Ovaj Zakon objavit će se u Narodnim novinama, a stupa na snagu 1. siječnja 2019. godine, osim članka 6. ovoga Zakona u dijelu kojim se mijenja članak 38. stavak 1. Zakona o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, br. 73/13, 99/13, 148/13, 153/13, 143/14 i 115/16) koji stupa na snagu 1. siječnja 2020. godine.

OBRAZLOŽENJE

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI

Zakon o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, br. 73/13, 99/13, 148/13, 153/13, 143/14 i 115/16) primjenjuje se od 1. srpnja 2013. godine.

Programom Vlade Republike Hrvatske za mandat 2016.-2020., između ostaloga, utvrđeni su ciljevi koji se odnose na porezni sustav i cjelovitu poreznu reformu. Analizom je utvrđeno da djelomične i pojedinačne intervencije u samo neke porezne oblike dovode do visoke razine porezne nesigurnosti, nedovoljnog poznavanja poreznog sustava te nejasnih i nedosljednih zakonskih odredbi koje kao krajnji rezultat imaju izostanak i odbijanje domaćih i stranih investicija. Stoga je tijekom 2016. godine, na temelju sveobuhvatne analize poreznog sustava, započeta provedba porezne reforme s promjenom 16 propisa koji su stupili na snagu 1. siječnja 2017. godine. Time je započeo prvi krug poreznog rasterećenja, drugi krug je započeo 1. siječnja 2018. godine dok se primjena trećeg kruga poreznog rasterećenja u okviru porezne reforme planira od 1. siječnja 2019. godine kroz porezni paket od 9 zakona.

Porezna reforma jedan je od elemenata kojim se stvaraju preduvjeti za snažniji i dugoročno održiviji rast hrvatskog gospodarstva.

Osim navedenog potrebno je izvršiti daljnje usklađivanje i implementiranje odredbi Direktive Vijeća (EU) 2017/2455 od 5. prosinca 2017. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive 2009/132/EZ u pogledu određenih obveza u vezi s porezom na dodanu vrijednost za isporuke usluga i prodaju robe na daljinu, s učinkom od 1. siječnja 2019. godine.

II. PITANJA KOJA SE RJEŠAVAJU OVIM ZAKONOM

Temeljem analize trenutnog stanja utvrđeni su ciljevi reforme poreznog sustava, i to: smanjenje ukupnog poreznog opterećenja, poticanje konkurentnosti gospodarstva, izgradnja socijalno pravednijeg poreznog sustava, stabilan, održiv i jednostavan porezni sustav, pojednostavljenje i pojeftinjenje porezne administracije kao i pružanje veće pravne sigurnosti poreznim obveznicima.

Radi ispunjavanja navedenih ciljeva, u sustavu PDV-a uočeno je da opća stopa PDV-a stvara visoki regresivni učinak jer su neke isporuke dobara i usluga opterećene visokom općom stopom PDV-a. S tim u vezi uočena je potreba i za daljnjim rasterećenjem poreznih obveznika i gospodarstva u cjelini, te daljnjim usklađivanjem s pravnom stečevinom Europske unije.

U skladu s provedenom analizom poreznog sustava na području PDV-a ovim izmjenama i dopunama Zakona predlaže se:

1. sniženje stope PDV-a radi smanjenja regresivnog učinka PDV-a u pogledu primjene poreznih stopa PDV-a. U Republici Hrvatskoj prema Zakonu o PDV-u koji je na snazi primjenjuju se tri stope PDV-a, opća stopa od 25% i dvije snižene stope od 5% i 13%. Stoga, kako bi se rasteretilo gospodarstvo predlaže se smanjenje opće stope PDV-a na 24% od 1. siječnja 2020. godine. Također, obzirom da opća stopa PDV-a stvara visoki regresivni učinak potrebno je proširiti primjenu snižene stope PDV-a kako bi se smanjio regresivni učinak

PDV-a na najosjetljivije skupine građana, a ujedno će smanjenje regresivnog učinka dovesti do rasterećenja gospodarstva u cjelini.

2. upisivanje u registar obveznika PDV-a poreznih obveznika koji su u prethodnoj ili tekućoj kalendarskoj godini ostvarili isporuke u vrijednosti većoj od praga za upis u registar obveznika PDV-a. Prema odredbama Zakona o PDV-u koji je sada na snazi porezni obveznik obavezan je upisati se u registar obveznika PDV-a od 1. siječnja tekuće godine ako je vrijednost njegovih isporuka dobara ili obavljenih usluga u prethodnoj kalendarskoj godini bila veća od 300.000,00 kuna. U cilju sprječavanja izbjegavanja upisa u registar obveznika PDV-a predlaže se upisivanje u registar obveznika PDV-a poreznih obveznika koji su u prethodnoj ili tekućoj kalendarskoj godini ostvarili isporuke u vrijednosti većoj od praga za upis u registar obveznika PDV-a.

3. podnošenje potrebne evidencije o primljenim računima radi osiguravanja podataka za praćenje tijeka dobara. Predlaže se da porezni obveznik upisan u registar obveznika PDV-a uz prijavu PDV-a podnosi elektroničkim putem i evidenciju o primljenim računima. Provedbenim propisom kojim su uređene detaljnije odredbe Zakona o PDV-u, između ostalog propisano je da porezni obveznik mora voditi posebne evidencije što uključuje i Knjigu primljenih (ulaznih) računa (Obrazac U-RA) čiji oblik i sadržaj su sastavni dio spomenutog provedbenog propisa, a koji se neće mijenjati.

4. promjena primjene prijenosa porezne obveze predlaže se kako bi se uklonile nedoumice tko ga može i pod kojim uvjetima primjenjivati. Također predlaže se primjena prijenosa porezne obveze u tuzemstvu pri isporuci betonskog čelika i željeza te proizvoda od betonskog čelika i željeza (armatura).

5. usklađenje sa zahtjevima Europske komisije u pogledu ukidanja vrijednosnog praga za pretporez kod automobila i prava na pretporez za plovila i zrakoplove u vezi s korištenjem osobnih automobila za privatne potrebe za koje je izvršen odbitak 50% pretporeza.

6. usklađenje s Direktivom Vijeća (EU) 2017/2455 od 5. prosinca 2017. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive 2009/132/EZ u pogledu određenih obveza u vezi s porezom na dodanu vrijednost za isporuke usluga i prodaju robe na daljinu, s učinkom od 1. siječnja 2019. godine. Radi smanjenja opterećenja u vezi s ispunjavanjem poreznih obveza koje proizlaze iz primjene posebnog postupka oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge osobama koje nisu porezni obveznici (u daljnjem tekstu: posebni postupak oporezivanja elektroničkih usluga) koje obavljaju porezni obveznici sa sjedištem u Europskoj uniji, odnosno u Republici Hrvatskoj, ali bez sjedišta u državi članici potrošnje predlažu se pojednostavljenja posebnih odredbi za oporezivanje navedenih usluga. Pojednostavljenje se sastoji u sljedećem:

- uvodi se prag od 77.000,00 kuna kako bi se poreznim obveznicima koji obavljaju elektroničke usluge u druge države članice u vrijednosti manjoj od 77.000,00 kuna, pojednostavilo poslovanje
- izdavanju računa prema pravilima o izdavanju računa države članice u kojoj porezni obveznik isporučitelj ima sjedište
- definiranju poreznog obveznika koji nema sjedište u Europskoj uniji.

III. OBJAŠNENJE ODREDBI PREDLOŽENOG ZAKONA

Uz članak 1.

Navode se akti Europske unije, odnosno zadnje izmjene Direktive Vijeća 2006/112/EZ s čijim je odredbama, između ostalog Zakon usklađen.

Uz članak 2.

Predlaže se da se iznimno obavljenim uslugama uz naknadu ne smatra korištenje osobnih automobila za privatne potrebe za koje je izvršen odbitak pretporeza prema članku 61. stavku 2. Zakona, odnosno za koja je izvršen djelomični odbitak pretporeza neovisno o tome u kojem razdoblju je isti izvršen.

Uz članak 3.

Predlaže se zbog potrebe za nomotehničkim usklađivanjem.

Uz članak 4.

Predlaže se da ministar financija pravilnikom propisuje oblik vrijednosnih kupona te što se ne smatra vrijednosnim kuponima.

Uz članak 5.

Predlaže se propisivanje općeg pravila da se mjestom obavljanja telekomunikacijskih usluga, usluga radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljenih usluga osobama koje nisu porezni obveznici smatra mjesto gdje te osobe imaju sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište. Nadalje predlaže se uvođenje praga od 77.000,00 kuna kako bi se poreznim obveznicima koji obavljaju elektroničke usluge u druge države članice u vrijednosti manjoj od tog praga pojednostavilo poslovanje jer je u tom slučaju mjesto obavljanja elektroničkih usluga u tuzemstvu. Predlaže se da je primjena navedenog praga opcionalna za porezne obveznike, odnosno porezni obveznici mogu odlučiti da neće primjenjivati propisani prag i da će obavljene elektroničke usluge u druge države članice oporezivati prema mjestu potrošnje, odnosno državi članici potrošnje što ih obvezuje dvije kalendarske godine.

Uz članak 6.

Predlaže se da se snižena stopa PDV-a od 5% primjenjuje na sve lijekove neovisno o tome izdaju li se na liječnički recept ili ne. Nadalje, pojašnjava se primjena snižene stope za hranu za životinje, na način da se sniženom stopom 13% oporezuju proizvodi koji se pretežito koriste kao hrana za životinje, osim hrane za kućne ljubimce. Također predlaže se oporezivanje određenih dobara i usluga sniženom stopom PDV-a od 13% na način da se po stopi 13% oporezuju i dječje pelene, isporuke živih životinja, svježeg ili rashlađenog mesa i jestivih klaoničkih proizvoda, svježih ili rashlađenih kobasica i sličnih proizvoda, od mesa, mesnih klaoničkih proizvoda ili krvi, žive ribe, svježe ili rashlađene ribe, mekušaca i ostalih vodenih beskralježnjaka, svježih ili rashlađenih rakova, svježeg ili rashlađenog povrća, korijena i gomolja, svježeg i suhog voća i orašastih plodova, svježih jaja peradi, u ljusci te usluge i povezana autorska prava pisaca, skladatelja i umjetnika izvođača koji su članovi odgovarajućih organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koje obavljaju tu djelatnost po posebnim propisima iz područja autorskog i srodnih prava te uz prethodno odobrenje središnjeg državnog tijela nadležnog za intelektualno vlasništvo. Predlaže se da ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi primjene snižene stope PDV-a, koristeći Kombiniranu nomenklaturu (KN) koja je Prilog I Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2658/1987. Također predlaže se da se od 1. siječnja 2020. godine opća stopa PDV-a 25% smanji na 24%.

Uz članak 7.

Predlaže se da porezni obveznik ne može odbiti 50% pretporeza obračunanog za nabavu ili najam osobnih automobila uključujući nabavu svih dobara i usluga u vezi s tim dobrima te da se osobnim automobilima za osobni prijevoz smatraju motorna vozila namijenjena za prijevoz osoba koja, osim sjedala za vozača, imaju najviše osam sjedala. Iznimno od navedenog predlaže se da porezni obveznik može odbiti ukupni pretporez ako se radi o osobnim automobilima koja se koriste za obuku vozača, testiranje vozila, servisnu službu, djelatnost prijevoza putnika i dobara, prijevoza umrlih, iznajmljivanja ili se nabavljaju za daljnju prodaju te motornim vozilima kategorije N1 koja su razvrstana u tarifnu oznaku 8703 Carinske tarife i nisu predmet oporezivanja prema posebnom propisu o posebnom porezu na motorna vozila.

Uz članak 8.

Predlaže se zbog potrebe za nomotehničkim usklađivanjem.

Uz članak 9.

Predlaže se zbog potrebe za nomotehničkim usklađivanjem.

Uz članak 10.

Predlaže se da se prijenos porezne obveze ne primjenjuje u slučaju ako isporuku obavlja porezni obveznik koji nema sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u tuzemstvu, a ima dodijeljen hrvatski PDV identifikacijski broj. Također, predlaže se da je porezni obveznik upisan u registar obveznika PDV-a u Republici Hrvatskoj obavezan platiti PDV kada mu se obavi isporuka betonskog čelika i željeza te proizvoda od betonskog čelika i željeza (armatura) u svrhu sprječavanja prijevara.

Uz članak 11.

Predlaže se izmjena članka 76. stavka 8. Zakona o PDV-u koji se odnosi na plaćanje PDV-a pri uvozu strojeva i opreme putem prijave PDV-a na način da navedena odredba jasno određuje mogućnost primjene isključivo u situacijama uvoza dugotrajne materijalne imovine.

Uz članak 12.

Predlaže se zbog potrebe za nomotehničkim usklađivanjem. Nadalje, u cilju sprečavanja prijevara na području PDV-a predlaže se da u slučaju sumnje u opravdanost dodjele PDV identifikacijskog broja Porezna uprava može od poreznog obveznika kojem je PDV identifikacijski broj dodijeljen tražiti podnošenje instrumenta osiguranja plaćanja PDV-a za razdoblje od najviše 12 mjeseci. Predlaže se ako porezni obveznik ne podnese instrument osiguranja, Porezna uprava ukinut će PDV identifikacijski broj o čemu donosi rješenje, a žalba ne odgađa izvršenje rješenja. S tim u vezi predlaže se da ministar financija pravilnikom između ostalog propiše postupak vezan uz podnošenje instrumenta osiguranja.

Uz članak 13.

Radi daljnjeg usklađenja s Direktivom Vijeća (EU) 2017/2455 od 5. prosinca 2017. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive 2009/132/EZ u pogledu određenih obveza u vezi s porezom na dodanu vrijednost za isporuke usluga i prodaju robe na daljinu, s učinkom od 1. siječnja 2019. predlaže se izdavanje računa prema tuzemnim pravilima ako porezni obveznik koristi jedan od posebnih postupaka iz članaka 118. do 125.h Zakona.

Uz članak 14.

Predlaže se zbog potrebe za ukidanjem obveze podnošenja prijave za isporuke dobara i usluga iz članka 75. stavka 2. Zakona (Obrazac INO PPO). Također, predlaže se da porezni obveznik upisan u registar obveznika PDV-a uz prijavu PDV-a podnosi elektroničkim putem i posebnu evidenciju o primljenim računima te da istu iznimno ne podnosi porezni obveznik koji prijavu PDV-a može podnijeti u papirnatom obliku. Predlaže se da se ta evidencija podnosi do 20-og dana u mjesecu koji slijedi po završetku razdoblja oporezivanja (mjesec ili tromjesečje). Prema sadašnjim odredbama porezni obveznik mora u svom knjigovodstvu osigurati sve potrebne podatke koji omogućavaju ispravno i pravodobno obračunavanje i plaćanje PDV-a. S tim u vezi provedbenim propisom kojim su uređene detaljnije odredbe Zakona o PDV-u, između ostalog propisano je da porezni obveznik mora voditi posebne evidencije što uključuje i Knjigu primljenih (ulaznih) računa (Obrazac U-RA) čiji oblik i sadržaj su sastavni dio spomenutog provedbenog propisa, a koji se neće mijenjati. Predlaže se da ministar financija pravilnikom propisuje oblik i sadržaj obrasca prijave PDV-a i evidencije o primljenim računima, oblik, sadržaj i rokove podnošenja prijave o tuzemnim isporukama s prijenosom porezne obveze te rokove podnošenja prijave PDV-a koju podnosi porezni obveznik koji obavlja isključivo povremeni međunarodni cestovni prijevoz putnika na području Republike Hrvatske.

Uz članak 15.

Predlaže se da se malim poreznim obveznikom smatra pravna osoba sa sjedištem, stalnom poslovnom jedinicom, odnosno fizička osoba s prebivalištem ili uobičajenim boravištem u tuzemstvu, čija vrijednost isporuka dobara ili obavljenih usluga u prethodnoj ili tekućoj kalendarskoj godini nije bila veća od 300.000,00 kuna.

Uz članak 16.

Predlaže se definicija poreznog obveznika koji nema sjedište u Europskoj uniji, a koji primjenjuje posebni postupak oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge. Prema sadašnjim pravilima porezni obveznici koji nemaju sjedište u Europskoj uniji, a registrirani su za potrebe PDV-a u nekoj državi članici, jer primjerice obavljaju povremene transakcije koje podliježu plaćanju PDV-a u toj državi članici, ne mogu se koristiti ni posebnim postupkom oporezivanja elektroničkih usluga za porezne obveznike koji nemaju sjedište u Europskoj uniji ni posebnim postupkom oporezivanja elektroničkih usluga za porezne obveznike sa sjedištem u Europskoj uniji. Kako se takvi porezni obveznici ne bi trebali registrirati za potrebe PDV-a u svakoj državi članici u kojoj obavljaju elektroničke usluge omogućava im se primjena posebnog postupka oporezivanja elektroničkih usluga za porezne obveznike koji nemaju sjedište u Europskoj uniji na način da se mijenja definicija poreznog obveznika koji nema sjedište unutar Europske unije.

Uz članak 17.

Predlaže se promjena podataka koje porezni obveznik koji nema sjedište u Europskoj uniji mora podnijeti Poreznoj upravi prilikom prijave za primjenu posebnog postupka oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge.

Uz članak 18.

Predlaže se da Porezna ili Carinska uprava može od poreznog obveznika koji stječe rabljena prijevozna sredstva iz druge države članice, prije njihove registracije, zatražiti polaganje

osiguranja za ispunjenje obveze PDV-a koja proizlazi iz stjecanja rabljenih prijevoznih sredstava. Također se predlaže da ministar financija pravilnikom propisuje postupak vezan uz polaganje osiguranja za ispunjenje obveza PDV-a koje proizlaze iz stjecanja rabljenih prijevoznih sredstava.

Uz članak 19.

Predlaže se zbog potrebe za nomotehničkim usklađivanjem. Također, predlažu se prekršajne odredbe u vezi sa Zakonom koje se odnose na nepodnošenje posebne evidencije o primljenim računima.

Uz članak 20.

Propisuje se da će ministar financija uskladiti Pravilnik o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, br. 79/13, 85/13, 160/13, 35/14, 157/14, 130/15, 1/17, 41/17 i 128/17) s odredbama ovoga Zakona u roku od 90 dana od dana njegovog stupanja na snagu.

Uz članak 21.

Propisuje se da će Ministarstvo financija u roku od dvije godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona provesti naknadnu procjenu učinka ovoga Zakona.

Uz članak 22.

Propisuje se stupanje na snagu Zakona.

IV. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provođenje ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna financijska sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

S obzirom na predložene promjene u vezi s proširenjem primjene snižene stope PDV-a 5% i 13% procjenjuje se da će iste imati utjecaj na smanjenje prihoda državnog proračuna Republike Hrvatske s osnove PDV-a u iznosu od oko 1,5 milijardi kuna godišnje. U vezi s promjenama koje će stupiti na snagu od 1. siječnja 2020. godine procjenjuje se da će iste imati dodatan utjecaj na smanjenje prihoda državnog proračuna Republike Hrvatske s osnove PDV-a u 2020. godini u iznosu od oko 1,6 milijardi kuna, odnosno 3,1 milijardu kuna godišnje (učinak promjena iz 2019. godine uvećan za promjene koje stupaju na snagu 2020. godine).

Potrebno je napomenuti da učinak usklađivanja s odredbama Direktive Vijeća (EU) 2017/2455 od 5. prosinca 2017. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive 2009/132/EZ u pogledu određenih obveza u vezi s porezom na dodanu vrijednost za isporuke usluga i prodaju robe na daljinu, s učinkom od 1. siječnja 2019. godine nije moguće procijeniti. Naime, ne postoje podaci o tome u kojoj će mjeri porezni obveznici sa sjedištem u drugim državama članicama, odnosno hrvatski porezni obveznici koji primjenjuju posebni postupak oporezivanja elektroničkih usluga primjenjivati propisani prag od 77.000,00 kuna, odnosno hoće li odabrati opciju da isti ne primjenjuju. Potencijalno postoji mogućnost da usklađivanje s Direktivom Vijeća (EU) 2017/2455 neće imati značajniji utjecaj na državni proračun Republike Hrvatske.

V. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA TE RAZLOZI ZBOG KOJIH SU TE RAZLIKE NASTALE

U odnosu na tekst Prijedloga zakona, koji je prošao prvo čitanje u Hrvatskome saboru, a u cilju poboljšanja odredbi Konačnog prijedloga zakona u tekstu Konačnog prijedloga zakona nastale su izvjesne razlike te je predlagatelj u tekstu Konačnog prijedloga izmijenio sljedeće:

U članku 4. precizira se da ministar financija pravilnikom propisuje oblik vrijednosnih kupona te što se ne smatra vrijednosnim kuponima.

U članku 6. u dijelu koji se odnosi na primjenu snižene stope PDV-a od 5% došlo je do promjene te se nakon dodatnih analizi zaprimljenih inicijativa za izjednačavanje oporezivanja svih lijekova, predlaže da se snižena stopa PDV-a od 5% primjenjuje na sve lijekove neovisno o tome izdaju li se na liječnički recept ili ne, a u cilju izjednačavanja poreznog tretmana lijekova. Nadalje, u članku 6. pojašnjava se primjena snižene stope za hranu za životinje, na način da se sniženom stopom 13% oporezuju proizvodi koji se pretežito koriste kao hrana za životinje, osim hrane za kućne ljubimce. Također u članku 6. u dijelu kojim se određuje oporezivanje sniženom stopom 13% pojašnjava se da se PDV-om po stopi 13% oporezuje isporuku živih životinja, svježeg ili rashlađenog mesa i jestivih klaoničkih proizvoda, svježih ili rashlađenih kobasica i sličnih proizvoda, od mesa, mesnih klaoničkih proizvoda ili krvi, žive ribe, svježe ili rashlađene ribe, mekušaca i ostalih vodenih beskralježnjaka, svježih ili rashlađenih rakova, svježeg ili rashlađenog povrća, korijena i gomolja, svježeg i suhog voća i orašastih plodova, svježih jaja peradi, u ljusci. Također u članku 6. kojim se mijenja članak 38. brisana je odredba članka 38. stavka 4. kojim se definira KN oznaka, a u stavku 5. koji je postao stavak 4. brisane su odredbe kojima se propisuje da se KN oznake primjenjuju za točno određene točke. Nadalje, u članku 6. u dijelu koji se odnosi na primjenu snižene stope PDV-a od 13% došlo je do promjene te se predlaže da se u cilju poticanja usluga u kulturi i općenito kulturnog stvaralaštva snižena stopa PDV-a od 13% primjenjuje na usluge i povezana autorska prava pisaca, skladatelja i umjetnika izvođača koji su članovi odgovarajućih organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koje obavljaju tu djelatnost po posebnim propisima iz područja autorskog i srodnih prava te uz prethodno odobrenje središnjeg državnog tijela nadležnog za intelektualno vlasništvo.

U cilju sprečavanja prijevara na području PDV-a predlaže se dopuna odredbi koje se odnose na registriranje za potrebe PDV-a. S tim u vezi u članku 12. došlo je do promjene te se predlaže da u slučaju sumnje u opravdanost dodjele PDV identifikacijskog broja Porezna uprava može od poreznog obveznika kojem je PDV identifikacijski broj dodijeljen tražiti podnošenje instrumenta osiguranja plaćanja PDV-a za razdoblje od najviše 12 mjeseci. Predlaže se ako porezni obveznik ne podnese instrument osiguranja, Porezna uprava ukinut će PDV identifikacijski broj o čemu donosi rješenje, a žalba ne odgađa izvršenje rješenja. S tim u vezi predlaže se da ministar financija pravilnikom između ostalog propiše postupak vezan uz podnošenje instrumenta osiguranja.

Radi jasnije primjene odredbe u vezi podnošenja posebne evidencije o primljenim računima predlaže se dopuna članka 14. na način da je istu uz prijavu PDV-a elektroničkim putem obvezan podnijeti porezni obveznik upisan u registar obveznika PDV-a te da istu iznimno ne podnosi porezni obveznik koji prijavu PDV-a može podnijeti u papirnatom obliku.

U cilju osiguranja naplate PDV-a prilikom stjecanja rabljenih prijevoznih sredstava iz drugih država članica predlaže se nova odredba u dijelu odgovornosti. S tim u vezi dodan je novi članak 18. kojim se predlaže da Porezna ili Carinska uprava može od poreznog obveznika koji stječe rabljena prijevozna sredstava iz druge države članice, prije njihove registracije, zatražiti polaganje osiguranja za ispunjenje obveze PDV-a koja proizlazi iz stjecanja rabljenih prijevoznih sredstava. Također se predlaže da ministar financija pravilnikom propisuje postupak vezan uz polaganje osiguranja za ispunjenje obveza PDV-a koje proizlaze iz stjecanja rabljenih prijevoznih sredstava.

S obzirom da je dodan novi članak 18. zbog tehničkog usklađenja članci 18., 19., 20. i 21. postali su članci 19., 20., 21. i 22. te je radi jasnoće izričaja preformulirana odredba članka 22.

VI. PRIJEDLOZI I MIŠLJENJA KOJI SU DANI NA PRIJEDLOG ZAKONA KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO, S OBRAZLOŽENJEM

Tijekom prvog čitanja u Hrvatskome saboru iznijeti su i neki prijedlozi koji nisu prihvaćeni. U nastavku se navode bitni prijedlozi te razlozi zašto isti nisu prihvaćeni.

Primjedba zastupnika Kluba zastupnika SDP-a Gordana Marasa i Domagoja Hajdukovića da je povećanje stope PDV-a s 13% na 25% unazadilo ugostiteljstvo i turizam, primjedbe zastupnika Kluba HSS-a Kreše Beljaka, zastupnika prof. dr. sc. Branka Grčića u vezi dizanja stope PDV-a na ugostiteljstvo, primjedbe zastupnika dr. sc. Branimira Bunjca da se naštetilo turizmu te prijedlog zastupnika Davora Vlaovića i zastupnika Ivana Pernara da se snizi stope PDV-a na ugostiteljstvo nisu prihvaćeni. Dodatno sniženje stope PDV-a na isporuke pojedinih dobara i usluga stvara dodatni negativni utjecaj na prihode državnog proračuna. Ističe se da u postavljenim limitima postojećeg fiskalnog okvira isto nije moguće prihvatiti te će se navedeno razmatrati kada se za to steknu svi potrebni uvjeti.

Primjedbe zastupnika dr. sc. Siniše Hajdaša-Dončića o tome da se uvođenjem različite stope PDV-a ne pojednostavljuje porezni sustav te da snižavanje stope PDV-a na meso neće imati učinka zbog pravila ponude i potražnje nisu prihvaćene. Napominje se da opća stopa PDV-a stvara visoki regresivni učinak stoga je potrebno proširiti primjenu snižene stope PDV-a od 13% kako bi se smanjio regresivni učinak PDV-a na najosjetljivije skupine građana, a ujedno će smanjenje regresivnog učinka dovesti do rasterećenja gospodarstva u cjelini.

Prijedlog zastupnika Damira Felaka da se razmotri sniženje stope PDV-a na 13% za sportska događanja ne prihvaća se. Smanjenje stope PDV-a na isporuke pojedinih dobara i usluga stvara dodatni negativni utjecaj na prihode državnog proračuna. Radi se o prijedlogu koji u postavljenim limitima postojećeg fiskalnog okvira nije moguće prihvatiti te će se isti razmatrati kada se za to steknu svi potrebni uvjeti.

Prijedlog zastupnika Davora Vlaovića te zastupnice Kluba HNS-a Božice Makar da se smanji stopa PDV-a na prehrambene artikle ne prihvaća se. Dodatno sniženje stope PDV-a na isporuke pojedinih dobara i usluga stvara dodatni negativni utjecaj na prihode državnog proračuna. Ističe se da u postavljenim limitima postojećeg fiskalnog okvira isto nije moguće prihvatiti te će se isto razmatrati kada se za to steknu svi potrebni uvjeti.

Prijedlog zastupnika Nikole Grmoje u vezi definicije svježeg mesa, odnosno da se svježim mesom smatra meso kod kojeg od klanja nije proteklo primjerice četiri dana te prijedlog zastupnika Kluba HNS-a Stjepana Čuraja da se napravi popis mesnih proizvoda koji će ući u sniženu stopu nisu prihvaćeni. Odredbe Zakona o PDV-u u vezi primjene snižene stope PDV-a detaljno se propisuju Pravilnikom o PDV-u.

Prijedlog zastupnika Bože Petrova da porezni obveznici plaćaju PDV kad naplate svoju isporuke bez sadašnjeg ograničenja od 3 milijuna kuna ne prihvaća se. Naime, temeljno je načelo da se PDV obračunava prema obavljenim isporukama, a države članice mogu prema članku 66. točki b) Direktive Vijeća 2006/112/EZ za određene transakcije ili za određene kategorije poreznih obveznika propisati da se PDV plaća najkasnije do primitka plaćanja. U skladu s tim, odredbama članka 125.i Zakona o PDV-u (Narodne novine, br. 73/13 99/13, 148/13, 153/13, 143/14 i 115/16) propisano je da porezni obveznik sa sjedištem, stalnom poslovnom jedinicom, prebivalištem ili uobičajenim boravištem u tuzemstvu čija vrijednost isporuka dobara i usluga u prethodnoj kalendarskoj godini nije bila veća od 3.000.000,00 kuna bez PDV-a, može obračunavati i plaćati PDV na temelju naplaćenih naknada za obavljene isporuke. Porezni obveznici koji obračunavaju PDV prema naplaćenim naknadama pravo na odbitak pretporeza imaju tek kad plate račun dobavljaču. Navedeni postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama primjenjuje se od 1. siječnja 2015. godine.

Prijedlozi zastupnika dr. sc. Josipa Križanića u vezi primjene snižene stope PDV-a od 13% na svježa jaja u tekućem obliku te da se razmotri uvođenje međustope na vrhnje, maslac, fermente i veterinarske lijekove, a zadrži stopa PDV-a od 25% na teleće meso nisu prihvaćeni. Napominje se da je ovim prijedlogom već obuhvaćeno smanjenje stope PDV-a na isporuku jaja te da će se odredbe Zakona o PDV-u u vezi primjene snižene stope PDV-a detaljno propisati pravilnikom. U vezi primjene snižene stope PDV-a od 13% na vrhnje, maslac i fermente ističemo da smanjenje stope PDV-a na isporuke pojedinih dobara i usluga stvara dodatni negativni utjecaj na prihode državnog proračuna. Vezano uz prijedlog za zadržavanje stope PDV-a od 25% na teleće meso ističe se da visoka opća stopa PDV-a stvara visoki regresivni učinak zbog čega se snižavanjem stope PDV-a na 13% na meso nastoji dovesti do smanjenja istoga, povećanja potrošnje te do rasterećenja građana.

Primjedbe zastupnika Kluba SDP-a Marka Vešligaja da proširenje primjene snižene stope PDV-a 13% i smanjenje opće stope PDV-a na 24% od 1. siječnja 2020. godine neće rezultirati smanjenjem cijena, primjedbe zastupnika Kluba HNS-a Stjepana Čuraja i zastupnice Kluba HNS-a Božice Makar da smanjenje opće stope PDV-a na 24% neće rezultirati smanjenjem cijena, primjedbe zastupnika Kluba MOST-a nezavisnih lista Tomislava Panenića da zbog proširenja primjene snižene stope PDV-a 13% neće doći do značajnog povećanja potrošnje i da smanjenje opće stope PDV-a na 24% može imati ograničen učinak, primjedba zastupnice Kluba zastupnika GLAS, HSU Anke Mrak-Taritaš i zastupnika prof. dr. sc. Branka Grčića da od smanjenja opće stope PDV-a na 24% od 1. siječnja 2020. godine neće biti efekta te primjedbe zastupnika Marka Vešligaja i zastupnika dr. sc. Branimira Bunjca u vezi neispunjenog obećanja da će se opća stopa PDV-a u drugoj godini mandata sniziti na 24%, a u trećoj na 23%, nema garancija da će obitelji u Republici Hrvatskoj osjetiti sniženje opće stope PDV-a nisu prihvaćene. Napominje se da se najveći udio troškova kućanstva odnosi na hranu te se stoga snižena stopa PDV-a 13% predlaže na prehrambene proizvode (meso, ribe, voće i povrće te jaja). Navedeni proizvodi predstavljaju značajne stavke potrošačke košarice te se sniženjem stope PDV-a umanjuje regresivni učinak PDV-a. Obzirom da je cilj sniženja stope PDV-a daljnje rasterećenje gospodarstva što se posebno odnosi na poljoprivredu snižena stopa PDV-a 13% predlaže se i na isporuku živih

životinja čime se uz primjenu snižene stope na meso i ribu omogućava primjena snižene stope PDV-a 13% u cijelom proizvodnom lancu od farme do prodavaonice. Također, kako bi se rasteretilo gospodarstvo predlaže se smanjenje opće stope PDV-a na 24% od 1. siječnja 2020. godine. Napominje se da porezni obveznici svoje prodajne cijene formiraju u zavisnosti od elastičnosti potražnje, odnosno prema onome što tržište može podnijeti, stoga na formiranje cijena utječe niz čimbenika, kao što su primjerice odnosi na tržištu, konkurentnost poslovnih subjekata te trgovačke marže. Snižanjem stope PDV-a otvara se prostor za smanjenje cijena prehrambenih proizvoda sukladno kretanjima na tržištu.

Primjedbe zastupnice Kluba HNS-a Božice Makar da je predložena obveza podnošenja evidencije o primljenim računima odraz nepovjerenja prema poreznim obveznicima te primjedbe zastupnika Kluba MOST-a nezavisnih lista Tomislava Panenića da podnošenja evidencije o primljenim računima predstavlja administrativno opterećenje kao i prijedlog o priznavanja pretporeza u cijelosti za osobne automobile nisu prihvaćeni. Naime, radi osiguravanja podataka za praćenje tijeka dobara predlaže se da porezni obveznik uz prijavu PDV-a podnosi i evidenciju o primljenim računima. Odbitak pretporeza u cijelosti moguć je za isporuke koje porezni obveznici koriste u poslovne svrhe te je za nabavu i najam osobnih automobila koje porezni obveznici koriste u poslovne i privatne svrhe omogućen odbitak 50% pretporeza kao mjera pojednostavljenja.

Prijedlog zastupnice Kluba HNS-a Božice Makar o daljnjem proširenju primjene snižene stope na energente kao što su drvo i plin te prijedlozi zastupnice Kluba GLAS, HSU Anke Mrak-Taritaš, zastupnika Zdravke Ronke te zastupnika dr. sc. Branimira Bunjca u vezi primjene snižene stope na energente nisu prihvaćeni. Ističemo da smanjenje stope PDV-a na isporuke pojedinih dobara i usluga stvara dodatni negativni utjecaj na prihode državnog proračuna te će se navedeni prijedlog razmatrati kada se za to steknu svi potrebni uvjeti. Ističe se da je važećim Zakonom o PDV-u propisana primjena snižene stope PDV-a od 13% na isporuku električne energije do drugog isporučitelja ili krajnjeg korisnika, uključujući naknade vezane uz tu isporuku.

Primjedbe zastupnika Kluba zastupnika Živog zida i SNAGA-e Ivana Vilibora Sinčića u vezi nedovoljne učinkovitosti predloženih izmjena nisu prihvaćene. Smanjenje opće stope PDV-a na 24% od 1. siječnja 2020. godine predlaže se kako bi se rasteretilo gospodarstvo. Također, obzirom da opća stopa PDV-a stvara visoki regresivni učinak potrebno je proširiti primjenu snižene stope PDV-a 13% kako bi se smanjio regresivni učinak PDV-a na najosjetljivije skupine građana, a ujedno će smanjenje regresivnog učinka dovesti do rasterećenja gospodarstva u cjelini.

Primjedbe i prijedlozi zastupnika Kluba HDS-a, HSLS-a, HDSSB-a Branka Hrga u vezi izjednačavanja statusa kod plaćanja PDV-a domaćim proizvođačima, domaćoj proizvodnji na isti način kao kod uvoza te da se domaćem proizvođaču omogući prijenos porezne obveze (primjerice na pršute i svinjske butove) nisu prihvaćene. Naime, uvozom dobara smatra se svaki unos dobara u Europsku uniju koja nisu u slobodnom prometu na području Europske unije, u skladu s carinskim propisima. PDV se, uz određene iznimke, plaća na sva dobra koja se unose odnosno uvoze u Republiku Hrvatsku iz područja izvan Europske unije i to po stopi kojom se oporezuju slični proizvodi u Republici Hrvatskoj. Unos odnosno nabava dobara iz drugih država članica Europske unije naziva se stjecanje dobara unutar Europske unije. Obveza obračuna PDV-a pri stjecanju dobara iz Europske unije propisana je odredbama članaka 197. i 200. Direktive Vijeća 2006/112/EZ koje su implementirane u Zakon o PDV-u. Zakon o PDV-u je u potpunosti usklađen s navedenom Direktivom te istim

nije moguće propisivati odredbe koje bi bile suprotne pravnoj stečevini Europske unije. Također, napominje se da su odredbe u vezi primjene prijenosa porezne obveze u tuzemstvu usklađene s odredbama Direktive Vijeća 2006/112/EZ koje ne omogućavaju prijenos porezne obveze u slučaju isporuka hrane za poljoprivrednu proizvodnju.

U vezi primjedbe da je Klub HDS-a i HSLs-a na raspravi 15. studenoga 2016. godine predlagao primjenu snižene stope PDV-a na dječje pelene što nije prihvaćeno obzirom da Dodatkom III Direktive Vijeća 2006/112/EZ takva mogućnost nije predviđena, a sada se isto predlaže napominje se da navedena Direktiva nije mijenjala te se u Dodatku III spominju između ostalog proizvodi za higijensku zaštitu, međutim bilo je upitno mogu li se dječje pelene smatrati proizvodom koji se koristi za higijensku zaštitu, a u međuvremenu se došlo do saznanja da određene države članice primjenjuju sniženu stopu PDV-a na dječje pelene.

Primjedbe i prijedlozi zastupnika dr. sc. Josipa Križanića te zastupnika prof. dr. sc. Ivana Lovrinovića u vezi primjene snižene stope PDV-a od 5% za repromaterijal u poljoprivredi te prijedlozi zastupnika Kluba HDS-a, HSLs-a, HDSSB-a Branka Hrga da se razmotri daljnja primjena snižene stope PDV-a od 5% za sve repromaterijale za poljoprivrednu i prehrambenu industriju nisu prihvaćeni. Napominje se da smanjenje stope PDV-a na isporuke pojedinih dobara i usluga stvara dodatni negativni utjecaj na prihode državnog proračuna te će se navedeni prijedlog razmatrati kada se za to steknu svi potrebni uvjeti.

Primjedbe i prijedlozi zastupnika Kluba HSS-a Kreše Beljaka i zastupnika Davora Vlaovića u vezi prisile trgovaca na smanjenja cijena i uvođenju oslobođenja odnosno nulte stope na poljoprivredne proizvode te primjedbe zastupnika univ. spec. Ante Babića u vezi mehanizama pritiska na trgovačke lance da snize cijene nisu prihvaćene. Napominje se da porezni obveznici svoje prodajne cijene formiraju u zavisnosti od elastičnosti potražnje, odnosno prema onome što tržište može podnijeti, stoga na formiranje cijena utječe niz čimbenika, kao što su primjerice odnosi na tržištu, konkurentnost poslovnih subjekata te trgovačke marže. Snižanjem stope PDV-a otvara se prostor za smanjenje cijena prehrambenih proizvoda sukladno kretanjima na tržištu. Vezano uz uvođenje oslobođenja odnosno nulte stope na poljoprivredne proizvode napominje se da Direktivom Vijeća 2006/112/EZ takva mogućnost nije predviđena.

Primjedbe i prijedlozi zastupnika Kluba zastupnika Stranke rada i solidarnosti, Reformista i nezavisnih zastupnika Roberta Jankovića da se razmisli o tzv. sektorskom smanjenju PDV-a (mladi roditelji s djecom i poljoprivreda) umjesto smanjenja opće stope PDV-a od 25% na 24% obzirom da postoji bojazan da stanovnici neće osjetiti smanjenje opće stope PDV-a nisu prihvaćene. Naime, kako bi se rasteretilo gospodarstvo predlaže se smanjenje opće stope PDV-a na 24% od 1. siječnja 2020. Napominje se da porezni obveznici svoje prodajne cijene formiraju u zavisnosti od elastičnosti potražnje, odnosno prema onome što tržište može podnijeti, bez obzira na stopu PDV-a, stoga na formiranje cijena utječe niz čimbenika, kao što su primjerice odnosi na tržištu, konkurentnost poslovnih subjekata te trgovačke marže. Snižanjem stope PDV-a otvara se prostor za smanjenje cijena prehrambenih proizvoda sukladno kretanjima na tržištu.

Primjedbe zastupnika Gordana Marasa da u ovim potezima ne vide sustavnu politiku i podršku prema građanima niti poljoprivrednicima nisu prihvaćene. Porezna reforma započeta je 2016. godine s jasnim ciljevima: porezno rasterećenje, stvaranje održivog i jednostavnijeg poreznog sustava, jednostavnija porezna administracija i veća pravna sigurnost za sve porezne

obveznike. Prema prijedlogu izmjena Zakona predloženih u 3. krugu poreznog rasterećenja s primjenom od 1. siječnja 2019. godine ukupno porezno rasterećenje iznosi 2,7 mlrd kuna. Ako se 3. krugu poreznog rasterećenja u okviru porezne reforme dodaju već postojeći učinci prva dva kruga porezne reforme ukupno porezno rasterećenje iznosi 6,3 mlrd kuna. Napominje se da se najveći udio troškova kućanstva odnosi na hranu te se stoga snižena stopa PDV-a 13% predlaže na prehrambene proizvode (meso, ribe, voće i povrće te jaja). Navedeni proizvodi predstavljaju značajne stavke potrošačke košarice te se sniženjem stope PDV-a umanjuje regresivni učinak PDV-a. Obzirom da je cilj sniženja stope PDV-a daljnje rasterećenje gospodarstva što se posebno odnosi na poljoprivredu snižena stopa PDV-a 13% predlaže se i na isporuku živih životinja čime se uz primjenu snižene stope na meso i ribu omogućava primjena snižene stope PDV-a 13% u cijelom proizvodnom lancu od farme do prodavaonice. Također, kako bi se rasteretilo gospodarstvo predlaže se smanjenje opće stope PDV-a na 24% od 1. siječnja 2020. godine.

Primjedbe zastupnika Ante Pranića da se snižena stopa PDV-a 13% primjenjuje na sve proizvode koji se nalaze u registru zaštićenih oznaka izvornosti, zaštićenih oznaka zemljopisnog podrijetla na razini Europske unije (svi suhomesnati proizvodi, ulja, maslinovo ulje, ulje s Cresa, korčulansko ulje, krčki pršut, dalmatinski, istarski, drniški pršut te sirevi, paški, krčki, istarski) te prijedlog zastupnika Stjepana Čuraja za proširenjem među stope PDV-a na sve proizvode od mesa i suhomesnate proizvode nisu prihvaćene. Napominje se da smanjenje stope PDV-a na isporuke pojedinih dobara i usluga stvara dodatni negativni utjecaj na prihode državnog proračuna te će se navedeni prijedlog razmatrati kada se za to steknu svi potrebni uvjeti. Naime, najveći udio troškova kućanstva odnosi se na hranu te se stoga snižena stopa PDV-a 13% predlaže na prehrambene proizvode (meso, ribe, voće i povrće te jaja). Navedeni proizvodi predstavljaju značajne stavke potrošačke košarice te se sniženjem stope PDV-a umanjuje regresivni učinak PDV-a. Obzirom da je cilj sniženja stope PDV-a daljnje rasterećenje gospodarstva što se posebno odnosi na poljoprivredu snižena stopa PDV-a 13% predlaže se i na isporuku živih životinja čime se uz primjenu snižene stope na meso i ribu omogućava primjena snižene stope PDV-a 13% u cijelom proizvodnom lancu od farme do prodavaonice. Napominje se da se prema važećem Zakonu o PDV-u snižena stopa PDV-a od 13% primjenjuje na jestiva ulja i masti, biljnog i životinjskog podrijetla, u skladu s Pravilnikom o jestivim uljima i mastima te maslinovo ulje kako je definirano Uredbom (EU) br. 1308/2013 Europskog Parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o uspostavljanju zajedničke organizacije tržišta poljoprivrednih proizvoda i stavljanju izvan snage uredbi Vijeća (EEZ) br. 922/72, (EEZ) br. 234/79, (EZ) br. 1037/2001 i (EZ) br. 1234/2007.

Primjedbe i prijedlozi zastupnika Mire Bulja da bi se stopa PDV-a od 0% trebala primjenjivati na vrgorački i dalmatinski pršut te paški sir te primjedba da će se smanjena stopa PDV-a primjenjivati i na uvezena jaja, voće i dalmatinski pršut nisu prihvaćene. Napominje se da smanjenje stope PDV-a na isporuke pojedinih dobara i usluga stvara dodatni negativni utjecaj na prihode državnog proračuna te će se navedeni prijedlog razmatrati kada se za to steknu svi potrebni uvjeti. Naime, najveći udio troškova kućanstva odnosi se na hranu te se stoga snižena stopa PDV-a 13% predlaže na prehrambene proizvode (meso, ribe, voće i povrće te jaja). Navedeni proizvodi predstavljaju značajne stavke potrošačke košarice te se sniženjem stope PDV-a umanjuje regresivni učinak PDV-a. Obzirom da je cilj sniženja stope PDV-a daljnje rasterećenje gospodarstva što se posebno odnosi na poljoprivredu snižena stopa PDV-a 13% predlaže se i na isporuku živih životinja čime se uz primjenu snižene stope na meso i ribu omogućava primjena snižene stope PDV-a 13% u cijelom proizvodnom lancu od farme do prodavaonice. U vezi plaćanja PDV-a pri uvozu napominje se da se PDV, uz određene iznimke, plaća na sva dobra koja se unose odnosno uvoze u Republiku Hrvatsku iz

područja izvan Europske unije i to po stopi kojom se oporezuju slični proizvodi u Republici Hrvatskoj. Navedena odredba usklađena je s odredbama Direktive Vijeća 2006/112/EZ te se Zakonom o PDV-u ne mogu propisivati odredbe koje bi bile suprotne pravnoj stečevini Europske unije.

Primjedbe i prijedlozi zastupnika Peđe Grbina da se povuče Prijedlog izmjena s obzirom da će se isto odraziti na mogućnost države da podmiruje svoje obveze te da nije dan odgovor kako će se spriječiti da smanjenje PDV-a ne ostane u džepu trgovca nisu prihvaćene. Napominje se da se prilikom predlaganja sniženja stope PDV-a vodilo računa o financijskom učinku istoga te da isti ne dovodi u pitanje mogućnost podmirenja obveza i temeljnih zadaća države. Naime, sniženje stope PDV-a predlaže se radi smanjenja regresivnog učinka PDV-a u pogledu primjene poreznih stopa PDV-a. U Republici Hrvatskoj prema Zakonu o PDV-u koji je na snazi primjenjuju se tri stope PDV-a, opća stopa od 25% i dvije snižene stope od 5% i 13%. Stoga, kako bi se rasteretilo gospodarstvo predlaže se smanjenje opće stope PDV-a na 24% od 1. siječnja 2020. godine. Obzirom da opća stopa PDV-a stvara visoki regresivni učinak potrebno je proširiti primjenu snižene stope PDV-a od 13% kako bi se smanjio regresivni učinak PDV-a na najosjetljivije skupine građana, a ujedno će smanjenje regresivnog učinka dovesti do rasterećenja gospodarstva u cjelini.

Primjedbe zastupnika mr. sc. Borisa Lalovca da se ne može samo poreznim mjerama utjecati na cjelokupno gospodarstvo i da nema ozbiljne porezne reforme bez smanjivanja rashoda nisu prihvaćene. Napominje se da porezna reforma sama po sebi ne može biti dovoljna za cjeloviti okvir koji bi doprinosa rastu gospodarstva, poboljšanju života i standarda naših sugrađana. Međutim, u okviru porezne reforme koja se počela primjenjivati 2017. godine stupila su na snagu porezna rasterećenja koja su pozitivno utjecala na gospodarstvo u cjelini.

Primjedbe i prijedlozi zastupnika Stjepana Čuraja da se proširi primjena međustope PDV-a 13% na mesne prerađevine, suhomesnate proizvode, salame i ostale proizvode od mesa kao i na mliječne proizvode i određene proizvode od mlijeka te prijedlog zastupnika dr. sc. Branimira Bunjca da se sniženom stopom PDV-a 13% oporezuju mliječne prerađevine, med, odnosno da se snizi stopa PDV-a na svu hranu nisu prihvaćene. Naime, napominje se da smanjenje stope PDV-a na isporuke pojedinih dobara i usluga stvara dodatni negativni utjecaj na prihode državnog proračuna te će se navedeni prijedlog razmatrati kada se za to steknu svi potrebni uvjeti.

Primjedbe zastupnika prof. dr. sc. Ivana Lovrinovića u vezi proširenja primjene snižene stope PDV-a od 13% te prijedlog da se uvede nulta stopa PDV-a na bio odnosno ekološku hranu nisu prihvaćene. Naime, u cilju dodatnog rasterećenja gospodarstva predlaže se smanjenje opće stope PDV-a na 24% od 1. siječnja 2020. godine. Prijedlogom se proširuje primjena snižene stope od 13% na prehrambene proizvode (meso, ribe, voće i povrće te jaja) kako bi se smanjio regresivni učinak PDV-a. Uzimajući u obzir da se proširenjem primjene snižene stope očekuje pozitivan utjecaj na gospodarstvo u cjelini, smatra se da opća stopa PDV-a od 25% u 2019. godini ne bi trebala negativno utjecati na gospodarstvo. U vezi prijedloga da se propiše nulta stopa PDV-a na bio odnosno ekološku hranu napominje se da je odredbama članka 99. stavka 1. Direktive Vijeća 2006/112/EZ, propisano da se snižene stope određuju kao postotak porezne osnovice koji ne može biti manji od 5%, zbog čega navedeni prijedlog nije moguće prihvatiti.

Prijedlozi zastupnika Zdravka Ronka, da se dodatno razmisli o sniženju stope PDV-a sa 25% na 13% na hranu, voće, povrće, svježe meso, životinje itd. i na mesne prerađevine i kino ulaznice te da se umjesto sniženja opće stope PDV-a sa 25 na 24% ide u proširenje ili smanjenje stope od 13% nisu prihvaćeni. Ističe se da se stopa PDV-a od 13% na navedene proizvode uvodi s ciljem smanjenja regresivnog učinka PDV-a te radi rasterećenja najosjetljivijih skupina građana. Uzimajući u obzir navedeno, prijedlog za uvođenjem snižene stope na mesne prerađevine nije moguće prihvatiti. U pogledu izjednačavanja stope PDV-a za kino ulaznice napominje se da se sve kino ulaznice, sukladno važećem Zakonu oporezuju po sniženoj stopi PDV-a od 5%. Što se tiče prijedloga da se umjesto sniženja opće stope PDV-a ide u preraspodjelu snižene stope PDV-a od 13% ističe se da se isti ne može prihvatiti. Naime, Republika Hrvatska ima jednu od najviših općih stopa PDV-a u Europskoj uniji. Stoga se, u cilju smanjenja visokog regresivnog učinka, predlaže smanjenje opće stope PDV-a na 24% od 1. siječnja 2020. godine.

**ODREDBE VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU,
ODNOSNO DOPUNJUJU**

Članak 2.

Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenose sljedeće direktive Europske unije:

- Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, 11. 12. 2006.) kako je zadnje izmijenjena Direktivom Vijeća (EU) 2016/1065 od 27. lipnja 2016. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u vezi s tretmanom vrijednosnih kupona (SL L 177, 1. 7. 2016.) (u daljnjem tekstu: Direktiva Vijeća 2006/112/EZ),
- Direktiva Vijeća 2008/9/EZ od 12. veljače 2008. kojom se utvrđuju detaljna pravila za povrat poreza na dodanu vrijednost, predviđen u Direktivi 2006/112/EZ, poreznim obveznicima koji nemaju poslovni nastan na području države članice povrata nego u nekoj drugoj državi članici (SL L 44, 20. 2. 2009.),
- Trinaesta Direktiva Vijeća 86/560/EEZ od 17. studenoga 1986. o usklađivanju zakona država članica vezano za porez na promet – postupci za povrat poreza na dodanu vrijednost poreznim obveznicima koji nemaju poslovni nastan na području Zajednice (SL L 326, 21. 11. 1986.),
- Direktiva Vijeća (EU) 2016/856 od 25. svibnja 2016. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, u pogledu trajanja obveze poštovanja najniže standardne stope (SL L 142, 31. 5. 2016.),
- Direktiva Vijeća (EU) 2016/1065 od 27. lipnja 2016. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u vezi s tretmanom vrijednosnih kupona (SL L 177, 1. 7. 2016.).

Članak 8.

(1) »Obavljanje usluga« je svaka transakcija koja se ne smatra isporukom dobara u smislu članka 7. ovoga Zakona.

(2) Obavljanjem usluga također se smatra:

1. prijenos prava,
2. suzdržavanje od neke radnje ili trpljenje neke radnje ili stanja,
3. obavljanje usluga po nalogu nadležnih državnih tijela ili u njihovo ime ili na temelju odredbi zakona.

(3) Obavljanjem usluga uz naknadu smatra se:

- a) korištenje dobara koja čine dio poslovne imovine poreznog obveznika za njegove privatne potrebe ili privatne potrebe njegovih zaposlenika ili općenito u druge svrhe osim za potrebe obavljanja njegove djelatnosti, za koja je u cijelosti ili djelomično odbijen pretporez,

b) obavljanje usluga bez naknade od strane poreznog obveznika za njegove privatne potrebe ili privatne potrebe njegovih zaposlenika ili općenito u druge svrhe osim za potrebe obavljanja njegove djelatnosti.

(4) Ako porezni obveznik djelujući u vlastito ime, ali za račun druge osobe sudjeluje u obavljanju usluga, smatra se da je sam primio i obavio te usluge.

(5) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi obavljanja usluga.

Članak 10.

(1) »Trostranim poslom« u smislu ovoga Zakona smatra se transakcija koju tri porezna obveznika iz tri različite države članice zaključe za ista dobra koja su prevezena ili otpremljena od prvog isporučitelja neposredno posljednjem kupcu te kada su ispunjeni uvjeti za oslobođenje iz stavka 2. ovoga članka. Navedeno se primjenjuje i kada je posljednji kupac pravna osoba koja nije porezni obveznik, a registrirana je za potrebe PDV-a.

(2) Stjecanje dobara unutar Europske unije koje je u skladu s člankom 27. stavkom 1. ovoga Zakona obavljeno u tuzemstvu oslobođeno je PDV-a pod sljedećim uvjetima:

a) porezni obveznik (stjecatelj) nema sjedište ili prebivalište i nije registriran za potrebe PDV-a u tuzemstvu, ali je na području Europske unije u nekoj drugoj državi članici registriran za potrebe PDV-a,

b) stjecanje dobara obavljeno je u svrhu daljnje isporuke dobara koju obavlja porezni obveznik (stjecatelj) iz točke a) ovoga stavka u tuzemstvu,

c) stečena dobra izravno se otpremaju ili prevoze iz druge države članice u kojoj porezni obveznik iz točke a) ovoga stavka nije registriran za potrebe PDV-a primatelju daljnje isporuke,

d) primatelj daljnje isporuke dobara je porezni obveznik ili pravna osoba koja nije porezni obveznik, a registrirana je za potrebe PDV-a u tuzemstvu,

e) primatelj iz točke d) ovoga stavka plaća PDV prema stavku 4. ovoga članka.

(3) Ako se primjenjuje oslobođenje u smislu stavka 2. ovoga članka, tada račun mora uz podatke iz članka 79. stavka 1. ovoga Zakona sadržavati i sljedeće podatke:

a) poziv na odredbe članka 141. Direktive Vijeća 2006/112/EZ te napomenu »prijenos porezne obveze«,

b) PDV identifikacijski broj pod kojim je porezni obveznik (stjecatelj) obavio stjecanje unutar Europske unije i daljnju isporuku dobara,

c) PDV identifikacijski broj primatelja isporuke.

(4) Kod trostranog posla primatelj oporezive isporuke dobara obavezan je platiti PDV ako su ispunjeni uvjeti iz stavaka 2. i 3. ovoga članka.

(5) Ako se radi o trostranom poslu u smislu ovoga članka, stjecatelj koji obavlja daljnju isporuku dobara u Zbirnoj prijavi mora iskazati podatke iz članka 89. stavka 1. ovoga Zakona.

(6) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi trostranog posla.

Članak 11.a

(1) »Vrijednosni kupon« u smislu ovoga Zakona je instrument za koji postoji obveza da ga se prihvati kao naknadu ili djelomičnu naknadu za isporuku dobara ili usluga i kada su dobra ili usluge koji se isporučuju ili identitet njihovih potencijalnih isporučitelja naznačeni ili na samom instrumentu ili u povezanoj dokumentaciji, uključujući i uvjete uporabe takvog instrumenta.

(2) Vrste vrijednosnih kupona su:

a) »jednonamjenski vrijednosni kupon« je vrijednosni kupon za koji su mjesto isporuke dobara ili usluga na koje se vrijednosni kupon odnosi i PDV koji se mora platiti na ta dobra ili usluge poznati u vrijeme izdavanja vrijednosnog kupona,

b) »višenamjenski vrijednosni kupon« je vrijednosni kupon koji nije jednonamjenski vrijednosni kupon.

Članak 26.

(1) Mjestom obavljanja sljedećih usluga osobi koja nije porezni obveznik smatra se mjesto gdje ta osoba ima sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište:

a) telekomunikacijske usluge,

b) usluge radijskog i televizijskog emitiranja,

c) elektronički obavljene usluge.

(2) Ako porezni obveznik koji obavlja usluge i primatelj usluga komuniciraju putem elektroničke pošte, ne radi se o elektronički obavljenoj usluzi.

(3) »Telekomunikacijskim uslugama« u smislu ovoga Zakona smatraju se usluge koje se odnose na prenošenje, emitiranje i prijam signala, teksta, slika i zvukova ili informacija bilo koje vrste putem žica, radija, optičkih ili drugih elektromagnetskih sustava, uključujući s tim uslugama povezani prijenos ili ustupanje prava na korištenje kapaciteta za takvo prenošenje, emitiranje ili prijam. Telekomunikacijske usluge u smislu ovoga Zakona uključuju i omogućavanje pristupa globalnim informacijskim mrežama.

(4) »Elektronički obavljenim uslugama« u smislu ovoga Zakona osobito se smatra:

a) isporuka web-sjedišta, udomljavanje web-sjedišta, daljinsko održavanje programa i opreme,

b) isporuka računalnih programa i njihovo ažuriranje,

- c) isporuka slika, tekstova i informacija te omogućavanje pristupa bazama podataka,
- d) isporuka glazbe, filmova i igara, uključujući igre na sreću i kockarske igre te emitiranje političkih, kulturnih, umjetničkih, sportskih, znanstvenih i zabavnih programa i priredbi,
- e) učenje na daljinu.

Članak 38.

(1) PDV se obračunava i plaća po stopi 25%.

(2) PDV se obračunava i plaća po sniženoj stopi 5% na isporuke sljedećih dobara i usluga:

a) sve vrste kruha,

b) sve vrste mlijeka (kravlje, ovčje, kozje), koje se stavlja u promet pod istim nazivom u tekućem stanju, svježe, pasteurizirano, homogenizirano, kondenzirano (osim kiselog mlijeka, jogurta, kefira, čokoladnog mlijeka i drugih mliječnih proizvoda), nadomjestke za majčino mlijeko,

c) knjige stručnog, znanstvenog, umjetničkog, kulturnog i obrazovnog sadržaja, udžbenike za pedagoški odgoj i obrazovanje, za osnovnoškolsko, srednjoškolsko i visokoškolsko obrazovanje, u svim fizičkim oblicima,

d) lijekove koji se izdaju na liječnički recept i koji imaju odobrenje nadležnog tijela za lijekove i medicinske proizvode,

e) medicinsku opremu, pomagala i druge sprave koje se koriste za ublažavanje liječenja invalidnosti isključivo za osobnu uporabu invalida propisane Pravilnikom o ortopedskim i drugim pomagalima Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje,

f) kino ulaznice,

g) novine novinskog nakladnika koji ima statut medija, otisnute na papiru koje izlaze dnevno, osim onih koje u cijelosti ili većim dijelom sadrže oglase ili služe oglašavanju,

h) znanstvene časopise.

(3) PDV se obračunava i plaća po sniženoj stopi 13% na isporuke sljedećih dobara i usluga:

a) usluge smještaja ili smještaja s doručkom, polupansiona ili punog pansiona u hotelima ili objektima slične namjene, uključujući smještaj za vrijeme odmora, iznajmljivanje prostora u kampovima za odmor ili u mjestima određenima za kampiranje te smještaj u plovnim objektima nautičkog turizma,

b) novine i časopise novinskog nakladnika koji ima statut medija te novine i časopise nakladnika za koje ne postoji obveza donošenja statuta medija prema posebnom propisu, osim onih iz stavka 2. točke g) ovoga članka, otisnute na papiru koji izlaze periodično te osim onih koji u cijelosti ili većim dijelom sadrže oglase ili služe oglašavanju,

- c) jestiva ulja i masti, biljnog i životinjskog podrijetla,
- d) dječje sjedalice za automobile te dječju hranu i prerađenu hranu na bazi žitarica za dojenčad i malu djecu,
- e) isporuku vode, osim vode koja se stavlja na tržište u bocama ili u drugoj ambalaži, u smislu javne vodoopskrbe i javne odvodnje prema posebnom propisu,
- f) ulaznice za koncerte,
- g) isporuku električne energije do drugog isporučitelja ili krajnjeg korisnika, uključujući naknade vezane uz tu isporuku,
- h) javnu uslugu prikupljanja miješanog komunalnog otpada, biorazgradivog komunalnog otpada i odvojenog sakupljanja otpada prema posebnom propisu,
- i) urne i lijesove,
- j) sadnice i sjemenje,
- k) gnojiva i pesticide te druge agrokemijske proizvode,
- l) hranu za životinje, osim hrane za kućne ljubimce.

(4) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi primjene snižene stope PDV-a.

Članak 61.

(1) Porezni obveznik ne može odbiti pretporez za nabavu dobara i usluga za potrebe reprezentacije pri čemu se reprezentacijom smatraju izdaci za ugošćivanje poslovnih partnera, darivanje poslovnih partnera, plaćanje poslovnim partnerima izdataka za odmor, sport i razonodu, izdataka za najam automobila, plovila, zrakoplova, kuća za odmor i slično.

(2) Porezni obveznik ne može odbiti 50% pretporeza obračunanog za nabavu ili najam osobnih automobila i drugih sredstava za osobni prijevoz uključujući nabavu svih dobara i usluga u vezi s tim dobrima. Nije dopušten odbitak pretporeza za nabavu prijevoznih sredstava koji se odnosi na iznos iznad 400.000,00 kuna nabavne vrijednosti po jednom sredstvu.

(3) Iznimno, odredbe stavka 2. ovoga članka ne primjenjuju se ako se radi o:

a) plovilima i zrakoplovima kojima se obavlja djelatnost prijevoza putnika i dobara te iznajmljivanja ili se nabavljaju za daljnju prodaju te ako se radi o osobnim automobilima i drugim prijevoznim sredstvima za osobni prijevoz koja se koriste za obuku vozača, testiranje vozila, servisnu službu, djelatnost prijevoza putnika i dobara, prijevoza umrlih, iznajmljivanja ili se nabavljaju za daljnju prodaju,

b) motornim vozilima kategorije N1 koja su razvrstana u tarifnu oznaku 8703 Carinske tarife i nisu predmet oporezivanja prema posebnom propisu o posebnom porezu na motorna vozila.

(4) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi ograničenja prava na odbitak pretporeza.

Članak 67.

(1) Porezni obveznik koji na području Europske unije nema sjedište, stalnu poslovnu jedinicu iz koje su obavljene isporuke, prebivalište ili uobičajeno boravište ima pod uvjetima propisanim ovim Zakonom pravo na povrat PDV-a zaračunanog za pokretna dobra i usluge koje su mu obavili drugi porezni obveznici u Republici Hrvatskoj ili koji mu je zaračunan prilikom uvoza dobara u Republici Hrvatskoj. Pravo na povrat PDV-a ostvaruje se pod uvjetom da u državi podrijetla podnositelja zahtjeva tuzemni porezni obveznik također ima pravo na povrat PDV-a pri čemu se ta uzajamnost utvrđuje razmjenom obavijesti između poreznog tijela Republike Hrvatske i poreznog tijela treće zemlje.

(2) Pravo na povrat PDV-a iz stavka 1. ovoga članka ima porezni obveznik koji u razdoblju za koje traži povrat PDV-a nije obavljao isporuke dobara i usluge za koje je mjesto oporezivanja u Republici Hrvatskoj, osim:

a) prijevoznih i s prijevozom povezanih usluga, oslobođenih plaćanja PDV-a u skladu s člankom 44. stavkom 1. točkom 35., člancima 45., 46. i 47., člankom 48. stavkom 1. i člankom 49. ovoga Zakona,

b) usluga za koje je u skladu s člankom 75. stavkom 1. točkom 6. ovoga Zakona PDV obvezna platiti osoba kojoj su usluge obavljene.

(3) Kod povrata PDV-a iz stavka 1. ovoga članka primjenjuju se odredbe ovoga Zakona koje se odnose na odbitak pretporeza.

(4) Porezni obveznik iz stavka 1. ovoga članka nema pravo na povrat PDV-a za:

a) iznose PDV-a koji su, prema odredbama ovoga Zakona netočno zaračunani,

b) iznose PDV-a koji su zaračunani za isporuke dobara koje su oslobođene ili mogu biti oslobođene plaćanja PDV-a u skladu s odredbama članka 41. stavka 1. te članka 45. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona.

(5) Porezni obveznik iz stavka 2. ovoga članka da bi ostvario pravo na povrat PDV-a mora Poreznoj upravi, predati zahtjev za povrat PDV-a najkasnije do 30. lipnja kalendarske godine nakon završetka kalendarske godine na koju se zahtjev odnosi.

(6) Razdoblje povrata ne smije biti dulje od jedne kalendarske godine niti kraće od tri kalendarska mjeseca zaredom. Zahtjevi za povrat mogu se odnositi i na razdoblje kraće od tri mjeseca ako to razdoblje obuhvaća kraj kalendarske godine.

(7) Zahtjev za povrat PDV-a koji se odnosi na razdoblje povrata kraće od jedne kalendarske godine, ali ne kraće od tri mjeseca, može se podnijeti ako iznos PDV-a za koji se traži povrat nije manji od 3.100,00 kuna.

(8) Zahtjev za povrat PDV-a koji se odnosi na razdoblje povrata od jedne kalendarske godine, može se podnijeti ako iznos PDV-a za koji se traži povrat nije manji od 400,00 kuna.

(9) Porezna uprava, u roku od najviše osam mjeseci od primitka zahtjeva za povrat PDV-a donosi rješenje o tome je li zahtjev odobren u cijelosti ili djelomično ili nije odobren

(10) Ako je zahtjev za povrat odobren, Porezna uprava, izvršava povrat odobrenog iznosa najkasnije u roku od 10 radnih dana po isteku roka iz stavka 9. ovoga članka na račun podnositelja zahtjeva o njegovom trošku.

(11) Ministar financija pravilnikom propisuje postupak, oblik i sadržaj obrasca za povrat PDV-a te odredbe o zastupanju podnositelja zahtjeva za povrat PDV-a.

Članak 68.

(1) Porezni obveznik koji nema sjedište u Republici Hrvatskoj, već ima sjedište u drugoj državi članici, ima pravo na povrat zaračunanog PDV-a za dobra i usluge koja su mu isporučili ili obavili drugi porezni obveznici u tuzemstvu ili za dobra uvezena u tuzemstvo, pod uvjetima iz stavka 3. ovoga članka.

(2) U smislu ovoga postupka povrata PDV-a pojedini pojmovi imaju sljedeća značenja:

1. »porezni obveznik koji nema sjedište u tuzemstvu« je porezni obveznik koji nema sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište u tuzemstvu, već na području druge države članice,

2. »razdoblje povrata« je razdoblje navedeno u članku 70. stavku 8. ovoga Zakona koje je obuhvaćeno zahtjevom za povrat,

3. »zahtjev za povrat« je zahtjev za povrat PDV-a zaračunanog u tuzemstvu poreznom obvezniku koji nema sjedište u tuzemstvu za dobra ili usluge koje su mu isporučili ili obavili drugi porezni obveznici u tuzemstvu ili za dobra koja su uvezena u tuzemstvo,

4. »podnositelj zahtjeva« je porezni obveznik koji nema sjedište u tuzemstvu i koji podnosi zahtjev za povrat.

(3) Ovaj postupak primjenjuje se na poreznog obveznika koji nema sjedište u tuzemstvu i ispunjava sljedeće uvjete:

1. tijekom razdoblja povrata u tuzemstvu nije imao sjedište ili stalnu poslovnu jedinicu iz koje su se obavljale poslovne transakcije niti je imao prebivalište ili uobičajeno boravište ako takvo sjedište ili stalna poslovna jedinica nisu postojali,

2. tijekom razdoblja povrata nije isporučio dobra ili obavljao usluge koje se smatraju isporučenima ili obavljenima u tuzemstvu, osim:

a) prijevoznih i s prijevozom povezanih usluga oslobođenih plaćanja PDV-a u skladu s člankom 44. stavkom 1. točkom 35., člankom 45. stavkom 1., člancima 46. i 47., člankom 48. stavkom 1. točkama a), b), c), d) i e), člankom 49. te člankom 51. stavkom 3. ovoga Zakona,

b) usluga i isporuka dobara primatelju koji je obvezan platiti PDV u skladu s člankom 10. stavkom 4., člankom 75. stavkom 1. točkama 6. i 7. te člankom 75. stavcima 2. i 3. ovoga Zakona.

(4) Ovaj postupak ne primjenjuje se na:

a) iznose PDV-a koji su, prema odredbama ovoga Zakona netočno zaračunani,

b) iznose PDV-a koji su zaračunani za isporuke dobara koje su oslobođene ili mogu biti oslobođene plaćanja PDV-a u skladu s odredbama članka 41. stavka 1. te članka 45. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona.

Članak 75.

(1) PDV mora plaćati:

1. svaki porezni obveznik koji obavlja oporezive isporuke dobara i usluga, osim kada je PDV u skladu s odredbama ovoga članka obvezna plaćati druga osoba,

2. svaka osoba koja se smatra uvoznikom, odnosno carinskim dužnikom ili primateljem dobara prema carinskim propisima,

3. svaka osoba koja obavi oporezivo stjecanje dobara unutar Europske unije i primatelj dobara iz članka 10. stavka 4. ovoga Zakona,

4. stjecatelj novih prijevoznih sredstava u slučaju iz članka 4. stavka 1. točke 2.b) ovoga Zakona,

5. izdavatelj računa iz članka 79. stavaka 10. i 11. ovoga Zakona te svaka osoba koja iskaže PDV na računu,

6. svaki porezni obveznik ili pravna osoba koja nije porezni obveznik, a registrirana je za potrebe PDV-a, kojoj se obavljaju usluge iz članka 17. stavka 1. ovoga Zakona ako te usluge obavlja porezni obveznik koji nema sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u tuzemstvu,

7. svaka osoba registrirana za potrebe PDV-a u tuzemstvu kojoj je obavljena isporuka plina, električne energije, hlađenja ili grijanja putem sustava iz članka 15. ovoga Zakona, ako isporuke obavlja porezni obveznik koji nema sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u tuzemstvu.

(2) Ako oporezive isporuke dobara ili usluga obavlja porezni obveznik koji nema sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u tuzemstvu, PDV plaća porezni obveznik, odnosno pravna osoba koja nije porezni obveznik, ali je registrirana za potrebe PDV-a, kojemu je obavljena isporuka dobara ili usluga.

(3) Porezni obveznik upisan u registar obveznika PDV-a u Republici Hrvatskoj obvezan je platiti PDV kada mu se obave sljedeće isporuke:

a) građevinske usluge kojima se smatraju usluge u vezi s izgradnjom, održavanjem, rekonstrukcijom ili uklanjanjem građevina, uključujući usluge popravka i čišćenja. Isto se odnosi i na ustupanje osoblja ako ustupano osoblje obavlja građevinske usluge,

b) isporuke rabljenog materijala i onoga koji se u istom stanju ne može ponovno upotrijebiti, otpada, industrijskog i neindustrijskog otpada, reciklažnog otpada, djelomično obrađenog otpada, te dobara i usluga koje pravilnikom propisuje ministar financija,

c) isporuka nekretnina, prema članku 40. stavku 1. točkama j) i k) ovoga Zakona, ako se isporučitelj odlučio za oporezivanje u skladu s člankom 40. stavkom 4. ovoga Zakona,

d) isporuka nekretnina koje je prodao ovršenik u postupku ovrhe,

e) prijenos emisijskih jedinica stakleničkih plinova sukladno propisima kojima se uređuje sustav trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova,

f) nakon primitka potvrde Odbora za PDV pri Europskoj komisiji u skladu s člankom 199.b Direktive Vijeća 2006/112/EZ ministar financija može u slučaju iznimne hitnosti pravilnikom propisati da je primatelj obavezan platiti PDV za određene isporuke dobara i usluga u svrhu suzbijanja iznenadnih i golemih prijevara koje mogu dovesti do značajnih financijskih gubitaka.

(4) U smislu ovoga članka, porezni obveznik koji u tuzemstvu ima stalnu poslovnu jedinicu smatra se poreznim obveznikom koji nema sjedište u tuzemstvu ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

a) porezni obveznik obavlja oporezivu isporuku dobara i usluga u tuzemstvu,

b) poslovna jedinica koju ima porezni obveznik u tuzemstvu ne sudjeluje u toj isporuci dobara i obavljenih usluga.

(5) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi obveze plaćanja PDV-a.

Članak 76.

(1) Obračunani i prijavljeni PDV za razdoblje oporezivanja porezni obveznik mora platiti do posljednjeg dana u mjesecu koji slijedi po završetku razdoblja oporezivanja iz članka 84. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona.

(2) Razliku PDV-a iz članka 85. stavka 7. ovoga Zakona porezni obveznik mora platiti u roku za plaćanje iz stavka 1. ovoga članka.

(3) U roku iz stavka 1. ovoga članka PDV moraju platiti i sve osobe navedene u članku 75. stavku 1. točkama 3., 5., 6. i 7. te članku 75. stavcima 2. i 3. ovoga Zakona.

(4) Smatra se da je PDV u smislu članka 75. stavka 1. točaka 3., 6. i 7. te članka 75. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona plaćen ako je u prijavi PDV-a iskazana obveza temeljem prijenosa obveze plaćanja PDV-a.

(5) Iznimno od stavka 3. ovoga članka, osoba koja nije registrirana za potrebe PDV-a, a koja stječe novo prijevozno sredstvo u smislu članka 4. stavka 1. točke 2.b) ovoga Zakona, plaća PDV na temelju rješenja Carinske uprave.

(6) U slučaju stjecanja novih prijevoznih sredstava prema članku 4. stavku 1. točki 2.b) ovoga Zakona, novo prijevozno sredstvo može se registrirati kod nadležnog tijela prema posebnim propisima samo uz predočenje prijave za stjecanje novih prijevoznih sredstava koju je ovjerila nadležna ispostava Carinske uprave. Za registraciju novih prijevoznih sredstava stjecatelji koji nisu registrirani za potrebe PDV-a obvezni su priložiti potvrdu o plaćenom PDV-u. Potvrda se izdaje na zahtjev stjecatelja.

(7) PDV pri uvozu plaća se u roku za plaćanje uvoznih davanja u skladu s carinskim propisima.

(8) Iznimno od stavka 7. ovoga članka smatra se da je PDV pri uvozu strojeva i opreme iz Dodatka IV. ovoga Zakona vrijednosti veće od 1.000.000,00 kuna (po jednoj carinskoj deklaraciji za puštanje u slobodan promet ili po jednom odobrenju o primjeni općeg pravila 2A u slučaju postupnog uvoza temeljem dodatne napomene 3 uz odsjek XVI. i dodatne napomene 2 uz odsjek XVII. Priloga I. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2658/87 od 23. srpnja 1987. o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi (Službeni list br. L 256 od 7. 9. 1987.)) plaćen ako ga porezni obveznik koji ima pravo na odbitak pretporeza u cijelosti iskaže kao obvezu u prijavi PDV-a, a za takav način obračunavanja i plaćanja PDV-a poreznom obvezniku prethodno je Carinska uprava izdala rješenje.

(9) Porezni obveznik PDV plaća na propisani uplatni račun prema posebnim propisima.

(10) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi izdavanja rješenja i plaćanju PDV-a pri uvozu dobara.

Članak 77.

(1) Svaka osoba mora Poreznoj upravi prijaviti početak svoje djelatnosti kao poreznog obveznika, odnosno mora se prijaviti u registar obveznika PDV-a ako je vrijednost njezinih isporuka u prethodnoj kalendarskoj godini prešla iznos iz članka 90. stavka 1. ovoga Zakona. Porezni obveznik koji obavlja transakcije unutar Europske unije obavezan je od Porezne uprave zatražiti izdavanje PDV identifikacijskog broja na propisanom obrascu. Porezni obveznik obavezan je Poreznoj upravi prijaviti svaku promjenu ili prestanak obavljanja djelatnosti.

(2) Obveza za podnošenje zahtjeva za izdavanje PDV identifikacijskog broja ne odnosi se na porezne obveznike iz članka 6. stavka 4. ovoga Zakona, male porezne obveznike iz članka 90. stavka 1. ovoga Zakona te porezne obveznike koji obavljaju isključivo transakcije oslobođene plaćanja PDV-a bez prava na odbitak pretporeza.

(3) Neovisno o stavku 1. ovoga članka, svaki porezni obveznik ili pravna osoba koja nije porezni obveznik, a koji stječu dobra unutar Europske unije koja u skladu s člankom 5. stavkom 1. točkama a) i b) ovoga Zakona nisu predmet oporezivanja PDV-om obavezan je Poreznoj upravi prijaviti obavljanje takvih stjecanja kada ona postanu predmet oporezivanja PDV-om i nadležnoj ispostavi Porezne uprave podnijeti zahtjev za izdavanje PDV identifikacijskog broja.

(4) Neovisno o stavku 2. ovoga članka, svaki porezni obveznik koji ima sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište u Republici Hrvatskoj i koji obavlja usluge na području druge države članice za koje je primatelj usluga u drugoj državi članici obvezan platiti PDV prema članku 196. Direktive Vijeća 2006/112/EZ i svaki porezni obveznik primatelj usluga iz članka 75. stavka 1. točke 6. ovoga Zakona obvezan je Poreznoj upravi podnijeti zahtjev za izdavanje PDV identifikacijskog broja.

(5) Porezna uprava dodijelit će PDV identifikacijski broj:

a) svakom poreznom obvezniku koji na području Republike Hrvatske obavlja isporuke dobara ili usluga za koje postoji pravo na odbitak PDV-a, osim poreznom obvezniku iz članka 6. stavka 4. ovoga Zakona i poreznom obvezniku koji obavlja isporuke dobara ili usluga za koje PDV plaća primatelj dobara ili usluga u skladu s člankom 75. stavcima 1. točkama 3., 6. i 7. te člankom 75. stavkom 2. ovoga Zakona,

b) svakom poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, koji stječe dobra unutar Europske unije u skladu s člankom 4. stavkom 1. točkom 2. ovoga Zakona te svakom poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik čija su stjecanja dobara unutar Europske unije predmet oporezivanja PDV-om u skladu s člankom 5. stavkom 4. ovoga Zakona,

c) svakom poreznom obvezniku koji u Republici Hrvatskoj obavlja stjecanje dobara unutar Europske unije za potrebe svoje gospodarske djelatnosti iz članka 6. stavka 2. ovoga Zakona koja se obavlja izvan Republike Hrvatske,

d) svakom poreznom obvezniku koji u Republici Hrvatskoj prima usluge za koje je obvezan platiti PDV u skladu s člankom 75. stavkom 1. točkom 6. ovoga Zakona,

e) svakom poreznom obvezniku koji ima sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište u Republici Hrvatskoj koji obavlja usluge na području druge države članice za koje je primatelj usluge obvezan platiti PDV u skladu s člankom 196. Direktive Vijeća 2006/112/EZ.

(6) PDV identifikacijski broj je osobni identifikacijski broj (OIB) kojemu se dodaje predznak »HR«.

(7) Porezna uprava može odbiti dodjelu ili ukinuti dodijeljeni PDV identifikacijski broj ako utvrdi da više ne postoje razlozi za registriranje za potrebe PDV-a ili ako porezni obveznik zloupotrebljava PDV identifikacijski broj. Porezna uprava donijet će o tome rješenje, a žalba ne odgađa izvršenje rješenja.

(8) Porezna uprava može suspendirati PDV identifikacijski broj te će o tome obavijestiti poreznog obveznika. Suspendiranje PDV identifikacijskog broja ne smatra se ukidanjem. Suspendirani PDV identifikacijski broj Porezna uprava može ponovo aktivirati. Porezna uprava ukinut će suspendirani PDV identifikacijski broj u slučaju da porezni obveznik u roku od jedne godine ne dostavi dokaz kojim se otklanja razlog suspendiranja PDV identifikacijskog broja.

(9) Ministar financija pravilnikom propisuje sadržaj, oblik i način podnošenja obrasca iz ovoga članka, postupak dodjele, suspendiranja i ukidanja PDV identifikacijskog broja i postupak za prijavu u registar obveznika PDV-a.

Članak 78.

(1) Svaki porezni obveznik obvezan je izdati račun za:

1. isporuke dobara i usluga koje je obavio drugom poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik,
2. isporuke dobara u smislu članka 13. stavaka 3. i 4. ovoga Zakona,
3. isporuke dobara izvršene u skladu s uvjetima utvrđenima člankom 41. stavkom 1. ovoga Zakona,
4. svaki predujam primljen prije obavljene isporuke dobara iz točaka 1. i 2. ovoga stavka i
5. svaki predujam primljen od drugoga poreznog obveznika ili pravne osobe koja nije porezni obveznik prije završetka obavljanja usluga.

(2) Porezni obveznik koji obavlja isporuke u smislu članka 13. stavaka 7. i 8. ovoga Zakona također je obvezan izdavati račune.

(3) Iznimno od stavka 1. i 2. ovoga članka porezni obveznik nije obvezan izdati račun za obavljene usluge koje su oslobođene PDV-a prema članku 40. stavku 1. točkama a) do g) ovoga Zakona, osim u slučaju obavljanja mjenjačkih poslova u tuzemstvu.

(4) Račun se mora izdati najkasnije petnaestog dana u mjesecu nakon mjeseca u kojem je nastao oporezivi događaj za isporuke dobara obavljene u skladu s uvjetima utvrđenim člankom 41. stavkom 1. ovoga Zakona ili isporuke usluga za koje je primatelj obvezan platiti PDV u skladu s člankom 196. Direktive Vijeća 2006/112/EZ.

(5) Porezni obveznik može izdati zbirni račun za više zasebnih isporuka dobara ili usluga, pod uvjetom da PDV na isporuke navedene u zbirnom računu obračunava tijekom istog kalendarskog mjeseca.

(6) Račun može izdati i primatelj za dobra i usluge koje mu je porezni obveznik isporučio, odnosno obavio, pod uvjetom da o tome postoji sporazum između tih dviju strana i pod uvjetom da je utvrđen postupak za prihvaćanje svakog računa kod poreznog obveznika koji obavlja isporuku dobara i usluga.

(7) Račun koji izdaje isporučitelj i račun koji izdaje primatelj isporuke je svaka isprava prema kojoj porezni obveznik ili osoba kojoj on naloži zaračunava isporučena dobra i obavljene usluge, bez obzira na to kako se ta isprava naziva u poslovnom prometu.

(8) Svaka isprava ili obavijest koja mijenja prvobitni račun i koja se izričito i nedvojbeno odnosi na njega smatra se računom.

(9) Za izdavanje računa primjenjuju se pravila na temelju ovoga Zakona, ako se račun odnosi na isporuke dobara i usluga za koje se u skladu s odredbama članka 12. do 28. ovoga Zakona smatra da su obavljene u Republici Hrvatskoj.

(10) Ako isporučitelj dobara ili usluga, koji u tuzemstvu nema sjedište ili stalnu poslovnu jedinicu ili ako njegova stalna poslovna jedinica u tuzemstvu ne sudjeluje u isporuci, obavi isporuku dobara ili usluga za koje se u skladu s odredbama članka 12. do 28. ovoga Zakona smatra da su obavljene u Republici Hrvatskoj, osobi koja je kao primatelj obvezna u skladu s člankom 75. ovoga Zakona platiti PDV, neovisno o stavku 9. ovoga članka za izdavanje računa primjenjuju se pravila države članice u kojoj isporučitelj ima sjedište ili stalnu poslovnu jedinicu iz koje se obavljaju isporuke ili u slučaju nepostojanja takvog sjedišta ili stalne poslovne jedinice države članice u kojoj ima prebivalište ili uobičajeno boravište. U slučaju da račun izdaje primatelj isporuke (samoizdavanje računa) primjenjuje se stavak 9. ovoga članka.

(11) Ako isporučitelj ima sjedište ili stalnu poslovnu jedinicu iz koje je obavljena isporuka, ili u slučaju nepostojanja takvog sjedišta ili stalne poslovne jedinice, ima prebivalište ili uobičajeno boravište u Republici Hrvatskoj i obavlja isporuku dobara ili usluga za koje se u skladu s odredbama članka 12. do 28. ovoga Zakona smatra da nisu obavljene unutar Europske unije, izdavanje računa za te isporuke obavlja se u skladu s odredbama ovoga Zakona.

(12) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi obveze izdavanja računa.

Članak 85.

(1) Porezni obveznik mora za razdoblje oporezivanja utvrditi obvezu PDV-a i iskazati je u prijavi PDV-a u kojoj se navode svi podaci potrebni za obračunavanje PDV-a odnosno ukupnu vrijednost oporezivih transakcija i iznos PDV-a i pretporeza po stopama PDV-a te ukupnu vrijednost oslobođenih transakcija i transakcija koje ne podliježu oporezivanju.

(2) Osim podataka iz stavka 1. ovoga članka u prijavi PDV-a koji se odnosi na određeno razdoblje oporezivanja porezni obveznik mora navesti sljedeće podatke:

a) ukupnu vrijednost, bez PDV-a, isporuka dobara iz članka 41. stavka 1. ovoga Zakona za koje je u tom razdoblju oporezivanja nastala obveza obračuna PDV-a,

b) ukupnu vrijednost, bez PDV-a, stjecanja dobara unutar Europske unije te stjecanja iz članka 9. stavaka 3. i 4. ovoga Zakona, obavljenih u Republici Hrvatskoj za koje je u tom razdoblju oporezivanja nastala obveza obračuna PDV-a,

c) ukupnu vrijednost, bez PDV-a, isporuka dobara iz članka 13. stavaka 3., 4. i 10. ovoga Zakona, obavljenih na području druge države članice za koje je u tom razdoblju oporezivanja nastala obveza obračuna PDV-a, ako su dobra poslana ili otpremljena iz Republike Hrvatske,

d) ukupnu vrijednost, bez PDV-a, isporuka dobara iz članka 13. stavaka 3., 4. i 10. ovoga Zakona, obavljenih u Republici Hrvatskoj i za koje je u tom razdoblju oporezivanja nastala obveza obračuna PDV-a, ako se dobra pošalju ili otpreme iz druge države članice,

e) ukupnu vrijednost isporuka dobara, bez PDV-a, za koja je primatelj isporuke iz članka 10. stavka 4. ovoga Zakona obavezan platiti PDV prema članku 75. stavku 1. točki 3. ovoga Zakona i za koje je u tom razdoblju oporezivanja nastala obveza obračuna PDV-a,

f) ukupnu vrijednost obavljenih usluga, bez PDV-a, iz članka 17. stavka 1. ovoga Zakona za koje je u tom razdoblju oporezivanja nastala obveza obračuna PDV-a,

g) ukupnu vrijednost isporuka za koje je primatelj obavezan platiti PDV u skladu s člankom 75. stavkom 1. točkom 7. te člankom 75. stavcima 2. i 3. ovoga Zakona,

h) broj i ukupnu vrijednost isporuka iz članka 40. stavka 1. točaka j) i k) ovoga Zakona,

i) broj i ukupnu vrijednost isporuka iz članka 40. stavka 4. ovoga Zakona,

j) primjenu postupka oporezivanja prema naplaćenim naknadama.

(3) Prijavu iz stavka 1. ovoga članka obvezna je podnijeti i osoba koja je obvezna platiti PDV umjesto poreznog obveznika koji nema sjedište u Republici Hrvatskoj, pravna osoba koja nije porezni obveznik i obvezna je platiti PDV na stjecanje dobara unutar Europske unije, osoba koja je registrirana za potrebe PDV-a i stječe novo prijevozno sredstvo te porezni obveznik ili pravna osoba koja nije porezni obveznik, čija ostala stjecanja nisu predmet oporezivanja PDV-om, a koji unutar Europske unije stječe dobra koja podliježu trošarinama. Prijavu PDV-a je obavezan podnijeti i mali porezni obveznik iz članka 90. stavka 1. ovoga Zakona kada obavlja usluge poreznim obveznicima iz drugih država članica ili iz trećih zemalja za koje je prema članku 17. stavku 1. ovoga Zakona mjesto obavljanja usluge mjesto sjedišta primatelja usluge.

(4) Kod obračunavanja PDV-a potrebno je uzeti u obzir i iznose iskazane na računu iz članka 79. stavaka 10. i 11. ovoga Zakona.

(5) Od iznosa PDV-a koji se obračunava prema odredbama stavaka 1., 2. i 4. ovoga članka, odbija se pretporez u smislu članka 57. stavka 2. ovoga Zakona.

(6) Porezni obveznik prijavu PDV-a iz stavka 1. ovoga članka mora predati nadležnoj ispostavi Porezne uprave prema svome sjedištu odnosno prebivalištu ili uobičajenom boravištu na propisanom obrascu do 20-og dana u mjesecu koji slijedi po završetku razdoblja oporezivanja iz članka 84. stavaka 1., 2. i 4. ovoga Zakona.

(7) Porezni obveznik mora u prijavi PDV-a koju podnosi za posljednje razdoblje oporezivanja kalendarske godine napraviti sva usklađenja i ispravke za tu kalendarsku godinu. Ako porezni obveznik prestaje s poslovanjem, obavezan je u prijavi PDV-a koju podnosi za posljednje razdoblje oporezivanja u kojem je poslovao napraviti sva usklađenja i ispravke do dana prestanka poslovanja.

(8) Ako porezni obveznik u propisanom roku ne podnese prijavu PDV-a ili nema propisanu dokumentaciju i porezne evidencije, Porezna uprava može procijeniti ili utvrditi poreznu obvezu.

(9) Porezni obveznik koji nema sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište u tuzemstvu i obavlja isključivo povremeni međunarodni cestovni prijevoz putnika na području Republike Hrvatske prijavu PDV-a može podnijeti u papirnatom obliku. Prijavu PDV-a u papirnatom obliku mogu podnijeti i mali porezni obveznici koji isključivo primaju i obavljaju usluge poreznim obveznicima iz trećih zemalja te kada su obvezni platiti PDV prema članku 75. stavku 2. ovoga Zakona.

(10) Porezni obveznik koji nema sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u tuzemstvu, a registriran je za potrebe PDV-a u Republici Hrvatskoj, obvezan je najkasnije do 20-og dana u mjesecu koji slijedi po završetku razdoblja oporezivanja podnijeti prijavu za isporuke dobara i usluga iz članka 75. stavka 2. Zakona.

(11) Porezni obveznik koji obavlja isporuke iz članka 75. stavka 3. Zakona podnosi i prijavu o tuzemnim isporukama s prijenosom porezne obveze.

(12) Ministar financija pravilnikom propisuje oblik i sadržaj obrasca prijave PDV-a, oblik, sadržaj i rokove podnošenja prijave iz stavka 10. i 11. ovoga članka te rokove podnošenja prijave PDV-a koju podnosi porezni obveznik koji obavlja isključivo povremeni međunarodni cestovni prijevoz putnika na području Republike Hrvatske.

Članak 90.

(1) »Malim poreznim obveznikom« u smislu ovoga Zakona smatra se pravna osoba sa sjedištem, stalnom poslovnom jedinicom, odnosno fizička osoba s prebivalištem ili uobičajenim boravištem u tuzemstvu, čija vrijednost isporuka dobara ili obavljenih usluga u prethodnoj kalendarskoj godini nije bila veća od 300.000,00 kuna.

(2) Porezni obveznik iz stavka 1. ovoga članka oslobođen je plaćanja PDV-a na isporuke dobara ili usluga, nema pravo iskazivati PDV na izdanim računima i nema pravo na odbitak pretporeza.

(3) Porezni obveznik iz stavka 1. ovoga članka može od Porezne uprave zatražiti da se na njega ne primjenjuje stavak 2. ovoga članka što ga obvezuje sljedeće tri kalendarske godine na redovni postupak oporezivanja prema ovome Zakonu. Ako je porezni obveznik podnio zahtjev za registriranje za potrebe PDV-a radi upisa u registar obveznika PDV-a, smatrat će se da je zahtjev usvojen ako Porezna uprava u roku od osam dana od dana primitka zahtjeva ne donese rješenje o istom.

(4) Oslobođenje od plaćanja PDV-a iz stavka 2. ovoga članka ne primjenjuje se:

a) na isporuke novih prijevoznih sredstava prema uvjetima iz članka 41. stavka 1. točke a) i b) ovoga Zakona,

b) u slučaju prijenosa porezne obveze na male porezne obveznike u smislu članka 75. stavka 1. točaka 6. i 7. te članka 75. stavka 2. ovoga Zakona.

(5) Vrijednost isporuka dobara i usluga, u smislu stavka 1. ovoga članka, bez PDV-a, obuhvaća:

a) vrijednost isporuka dobara ili usluga koje su oporezive,

b) vrijednost isporuka oslobođenih PDV-a iz članaka 45., 46., 47., 48. i 49. ovoga Zakona,

c) vrijednost isporuka nekretnina i transakcija iz članka 40. stavka 1. točaka a) do g) ovoga Zakona, osim ako su te transakcije pomoćne.

(6) Isporuka materijalnih i nematerijalnih gospodarskih dobara poreznog obveznika ne uzima se u obzir pri obračunavanju vrijednosti isporuka iz stavka 1. ovoga članka.

(7) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi posebnog postupka oporezivanja za male porezne obveznike.

Članak 119.

U vezi s člancima 119.a do 125. ovoga Zakona pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

1. »porezni obveznik koji nema sjedište na području Europske unije« je porezni obveznik koji nema sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište na području Europske unije i koji ne mora biti registriran za potrebe PDV-a,

2. »država članica prijave« je država članica koju izabere porezni obveznik koji nema sjedište na području Europske unije kako bi u njoj prijavio početak obavljanja svoje djelatnosti kao poreznog obveznika na području Europske unije u skladu s odredbama o posebnom postupku oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge koje obavljaju porezni obveznici koji nemaju sjedište u Europskoj uniji.

Članak 120.

(1) Porezni obveznik koji nema sjedište na području Europske unije, a koji za državu članicu prijave izabere Republiku Hrvatsku, mora Poreznoj upravi elektroničkim putem prijaviti početak i prestanak svoje djelatnosti kao poreznog obveznika ili promjenu djelatnosti na način da više ne ispunjava uvjete za primjenu posebnog postupka oporezivanja.

(2) U prijavi iz stavka 1. ovoga članka porezni obveznik koji nema sjedište na području Europske unije mora navesti sljedeće podatke: ime i prezime (naziv), poštansku adresu, elektroničku adresu, uključujući internetske stranice, nacionalni porezni broj ako ga ima i izjavu da nije registriran za potrebe PDV-a unutar Europske unije. Porezni obveznik koji nema sjedište na području Europske unije obavještava Poreznu upravu o svim promjenama dostavljenih podataka.

(3) Poreznom obvezniku iz stavka 1. ovoga članka Porezna uprava dodjeljuje identifikacijski broj i o tome ga izvješćuje elektroničkim putem.

Članak 127.a

Porezni obveznik kojemu je obavljena isporuka dobara ili usluga u tuzemstvu odgovara kao jamac platac za plaćanje PDV-a kada poreznom obvezniku koji mu je obavio isporuku nije platio najmanje iznos PDV-a obračunanog u računu u roku propisanom posebnim propisom o financijskom poslovanju od dana izdavanja računa.

Članak 131.

(1) Novčanom kaznom za prekršaj kaznit će se porezni obveznik u iznosu od 2.000,00 do 500.000,00 kuna, ako:

1. netočno utvrdi poreznu osnovicu (članak 7. stavak 10., članci 33., 34., 35., 92. i 96. te članak 97. stavak 5.),
2. ne obračuna PDV po propisanoj stopi (članci 37. i 38.),
3. koristi oslobođenja od plaćanja PDV-a suprotno odredbama Zakona (članak 39. stavci 1., 2. i 3., članak 40. stavci 1. i 2., članci 41., 42., članak 43. stavci 1. i 2., članak 44. stavci 1. i 2., članak 45. stavci 1., 2., 4., 5. i 6., članak 46., članak 47. stavci 1. i 2., članak 48. stavak 1., članci 49., 50., članak 51. stavci 1., 2. i 3., članak 52. stavci 1., 2. i 3., članci 53. i 54.),
4. odbije pretporez koji se po ovome Zakonu ne može odbiti (članak 57. stavak 2., članci 94., 101., 116. i članak 124. stavak 1.),
5. ne uplati ili ne uplati u propisanom roku obračunani i prijavljeni iznos PDV-a na propisani uplatni račun (članak 76.),
6. ne izda račun ili ga ne izda u propisanom roku (članak 78. stavci 1., 2. i 4.),
7. račun izda primatelj koji ne ispunjava uvjete za izdavanje računa (članak 78. stavak 6.),
8. ne čuva račune i ostalu dokumentaciju u propisanom roku (članak 82. stavci 1., 4. i 5.),
9. u svom knjigovodstvu ne osigurava sve podatke u vezi s obračunom i plaćanjem PDV-a (članak 83.),
10. ne podnese ili ne podnese u propisanom roku nadležnoj ispostavi Porezne uprave prijavu PDV-a i prijavu o tuzemnim isporukama s prijenosom porezne obveze (članak 85. stavci 6. i 10.),
11. porezni obveznik u prijavi PDV-a, koju podnosi za posljednje razdoblje oporezivanja kalendarske godine ili za posljednje razdoblje oporezivanja u kojem je poslovao, ne obavi sva usklađenja i ispravke (članak 85. stavak 7.),
12. u prijavi PDV-a ne iskaže sve propisane podatke (članak 85. stavci 1. i 2.),
13. prijavu za stjecanje dobara i primljene usluge iz drugih država članica Europske unije ne podnese ili ne podnese u propisanom roku ili ne iskaže sve propisane podatke (članak 86.),
14. ne podnese ili ne podnese u roku prijavu za isporuke ili stjecanje novih prijevoznih sredstava ili ako ne iskaže vrijednost isporuka odnosno stjecanja novih prijevoznih sredstava (članak 87.),
15. Zbirnu prijavu ne podnese ili ju ne podnese u propisanom roku ili ne iskaže sve propisane podatke (članci 88. i 89.),

16. obračuna PDV po posebnom postupku oporezivanja, a djeluje samo kao posrednik (članak 91. stavak 1.),

17. kao preprodavatelj istodobno primjenjuje redovni postupak oporezivanja PDV-om i posebni postupak oporezivanja marže, a ne vodi ili netočno vodi posebne evidencije za svaki od ovih postupaka (članak 102.),

18. na računu za isporučena dobra koja podliježu posebnom postupku oporezivanja marže iskaže iznos PDV-a (članak 103.),

19. kao organizator prodaje putem javne dražbe u evidencijama ne iskaže propisane podatke (članak 110.),

20. kao organizator prodaje putem javne dražbe u računu ne iskaže propisane podatke ili izdvojeno iskaže iznos PDV-a (članak 111.),

21. ne izdaje račune i/ili ne vodi evidencije o transakcijama s investicijskim zlatom odnosno ne čuva potrebne podatke u propisanom roku (članak 117.),

22. ne podnese prijavu u vezi s posebnim postupcima ili je ne podnese u propisanom roku (članak 122. stavak 1. i članak 125.e stavak 1.),

23. obračunani i prijavljeni PDV za posebne postupke ne plati ili ne plati u propisanom roku u kunama na uplatni račun propisan posebnim propisom (članak 123. i 125.f),

24. ne vodi evidencije o transakcijama u okviru posebnih postupaka oporezivanja ili ako ih na zahtjev Porezne uprave Republike Hrvatske i poreznog tijela države članice potrošnje ne stavi na raspolaganje ili ih ne čuva u propisanom roku (članak 125. i 125.h),

25. ne vodi evidencije o postupku oporezivanja prema naplaćenim naknadama te ako ne obračuna i uplati PDV na propisani način (članak 125.i, 125.j i 125.k),

26. kao porezni zastupnik ne plati PDV kao jamac platac (članak 126. stavak 4.),

27. ne podnese ili ne podnese u propisanom roku prijavu za isporuke u druge države članice Europske unije prethodno uvezenih dobara u okviru postupaka 42 i 63 ili ako u njoj ne iskaže sve potrebne podatke (članak 44. stavak 3.),

28. ne podnese ili ne podnese u propisanom roku prijavu za isporuke dobara i usluga iz članka 75. stavka 2. Zakona ili ako u njoj ne iskaže sve potrebne podatke (članak 85. stavak 10.).

(2) Novčanom kaznom od 1.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

- PRILOZI**
- **Izjava o usklađenosti prijedloga propisa s pravnom stečevinom
Europske unije**
  - **Usporedni prikaz podudaranja odredbi propisa Europske unije s
prijedlogom propisa**

**IZJAVA O USKLADENOSTI PRIJEDLOGA PROPISA S PRAVNOM STEČEVINOM
EUROPSKE UNIJE**

1. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost (II. čitanje)

2. Stručni nositelj izrade prijedloga propisa

MINISTARSTVO FINACIJA

3. Veza s Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije

Predviđeno Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije za 2018. godinu.

Rok: IV. kvartal 2018.

4. Preuzimanje odnosno provedba pravne stečevine Europske unije

a) Odredbe primarnih izvora prava Europske unije

Ugovor o funkcioniranju Europske unije
članak/članci 113.

b) Sekundarni izvori prava Europske unije

Direktiva Vijeća (EU) 2017/2455 od 5. prosinca 2017. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive 2009/132/EZ u pogledu određenih obveza u vezi s porezom na dodanu vrijednost za isporuku usluga i prodaju robe na daljinu (SL L 348, 29.12.2017.)

32017L2455

- Članci 2. i 3. bit će preuzeto: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost (24.08.2020)

Direktiva Vijeća (EU) 2018/912 od 22. lipnja 2018. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost u pogledu obveze poštovanja odredbe o najnižoj standardnoj stopi (SL L 162, 27.6.2018.)

32018L0912

- Članak 1. preuzeto: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost (NN 115/16)

c) Ostali izvori prava Europske unije

-

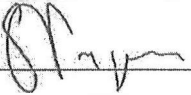
5. Prilog: tablice usporednih prikaza za propise kojima se preuzimaju odredbe sekundarnih izvora prava Europske unije u zakonodavstvo Republike Hrvatske

Da.

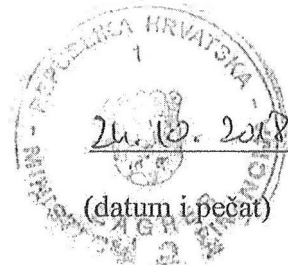
Potpis EU koordinatora stručnog nositelja izrade prijedloga propisa, datum i pečat

Stipe Župan

Pomoćnik ministra i EU koordinatorski

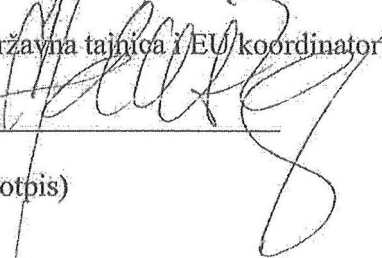
(potpis)

Potpis EU koordinatora Ministarstva vanjskih i europskih poslova, datum i pečat

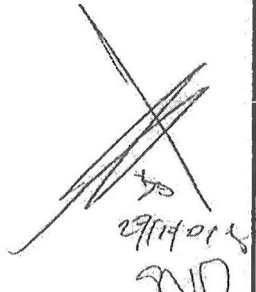
Andreja Metelko-Zgombić

Državna tajnica i EU/koordinatorska

(potpis)

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva Vijeća (EU) 2017/2455 od 5. prosinca 2017. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive 2009/132/EZ u pogledu određenih obveza u vezi s porezom na dodanu vrijednost za isporuku usluga i prodaju robe na daljinu

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Izmjene Direktive 2006/112/EZ s učinkom od 1. siječnja 2019.</p> <p>S učinkom od 1. siječnja 2019., Direktiva 2006/112/EZ mijenja se kako slijedi:</p> <p>1.Članak 58. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 58.</p> <p>1. Mjesto isporuke sljedećih usluga osobi koja nije porezni obveznik mjesto je u kojem ta osoba ima poslovni nastan, stalnu adresu ili uobičajeno boravište:</p> <p>(a) telekomunikacijskih usluga; (b) usluga radijskog i televizijskog emitiranja; (c) elektronički isporučene usluga, a posebno onih iz Priloga II.</p> <p>Ako dobavljač usluge i kupac komuniciraju putem elektroničke pošte, to samo po sebi ne znači da je isporučena usluga elektronički isporučena usluga.</p> <p>2. Stavak 1. ne primjenjuje se ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:</p> <p>(a) dobavljač ima poslovni nastan ili, u nedostatku poslovnog nastana, stalnu adresu ili uobičajeno boravište u samo jednoj državi članici i</p>	<p>Članak 5.</p> <p>Članak 26. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Mjestom obavljanja sljedećih usluga osobi koja nije porezni obveznik smatra se mjesto gdje ta osoba ima sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište:</p> <p>a) telekomunikacijske usluge, b) usluge radijskog i televizijskog emitiranja, c) elektronički obavljene usluge.</p> <p>(2) Ako porezni obveznik koji obavlja usluge i primatelj usluga komuniciraju putem elektroničke pošte, ne radi se o elektronički obavljenoj usluzi.</p> <p>(3) Iznimno, stavak 1. ovoga članka ne primjenjuje se ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:</p> <p>a) porezni obveznik koji obavlja usluge ima sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u Republici Hrvatskoj, b) usluge se obavljaju osobama koje nisu porezni obveznici i koje nemaju sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u Republici Hrvatskoj i c) ukupna vrijednost, bez PDV-a,</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
--	--	------------------------------	--

<p>(b) usluge se isporučuju osobama koje nisu porezni obveznici i koje imaju poslovni nastan, stalnu adresu ili uobičajeno boravište u državi članici koja nije država članica iz točke (a) i</p> <p>(c) ukupna vrijednost, bez PDV-a, isporuka iz točke (b) u tekućoj kalendarskoj godini ne premašuje 10 000 EUR ili jednakovrijedan iznos u nacionalnoj valuti te nije premašivala navedeni iznos tijekom prethodne kalendarske godine.</p> <p>3. Ako se tijekom kalendarske godine premaši prag iz stavka 2. točki (c), od tog se trenutka primjenjuje stavak 1.</p> <p>4. Država članica na čijem državnom području dobavljači iz stavka 2. imaju poslovni nastan ili, u nedostatku poslovnog nastana, stalnu adresu ili uobičajeno boravište, tim dobavljačima dodjeljuje pravo odabrati da se mjesto isporuke odredi u skladu sa stavkom 1., s time da se odluka o odabiru u svakom slučaju proteže na razdoblje od dvije kalendarske godine.</p> <p>5. Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi pratile ispunjava li porezni obveznik uvjete iz stavaka 2., 3. i 4.</p> <p>6. Protuvrijednost u nacionalnoj valuti iznosa iz stavka 2. točke (c) izračunava se</p>	<p>usluga iz točke b) ovoga stavka u prethodnoj kalendarskoj godini, odnosno u tekućoj kalendarskoj godini nije veća od 77.000,00 kuna.</p> <p>(4) Ako porezni obveznik koji obavlja usluge tijekom kalendarske godine ostvari vrijednost obavljenih usluga veću od 77.000,00 kuna, obvezan je od trenutka prelaska vrijednosti primjenjivati odredbe stavka 1. ovoga članka o mjestu obavljanja usluga.</p> <p>(5) Porezni obveznik koji obavlja usluge i ispunjava uvjete iz stavka 3. ovoga članka, te ima sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u Republici Hrvatskoj može odabrati primjenu mjesta oporezivanja usluga iz stavka 1. ovoga članka, što ga obvezuje na rok od dvije kalendarske godine.</p> <p>(6) „Telekomunikacijskim uslugama“ u smislu ovoga Zakona smatraju se usluge koje se odnose na prenošenje, emitiranje i prijam signala, teksta, slika i zvukova ili informacija bilo koje vrste putem žica, radija, optičkih ili drugih elektromagnetskih sustava, uključujući s tim uslugama povezani prijenos ili ustupanje prava na korištenje kapaciteta za takvo</p>		
--	--	--	--

<p>primjenom deviznog tečaja koji je Europska središnja banka objavila na dan donošenja Direktive Vijeća (EU) 2017/2455 (*1).</p> <p>(*1) Direktiva Vijeća (EU) 2017/2455 od 5. prosinca 2017. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive 2009/132/EZ u pogledu određenih obveza u vezi s porezom na dodanu vrijednost za isporuku usluga i prodaju robe na daljinu (SL L 348, 29.12.2017., str. 7.).”;</p> <p>2.Članak 219.a zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 219.a</p> <p>1. Ispostavljanje računa podliježe pravilima koja se primjenjuju u državi članici u kojoj se smatra da je isporuka robe ili usluga obavljena, u skladu s odredbama glave V.</p> <p>2. Odstupajući od stavka 1., ispostavljanje računa podliježe sljedećim pravilima:</p> <p>(a) pravilima koja se primjenjuju u državi članici u kojoj dobavljač ima sjedište svog poslovanja ili stalan poslovni nastan iz kojeg se obavlja isporuka ili, u nedostatku takva sjedišta poslovanja ili stalnog poslovnog nastana, u državi članici u kojoj dobavljač ima stalnu</p>	<p>prenošenje, emitiranje ili prijam. Telekomunikacijske usluge u smislu ovoga Zakona uključuju i omogućavanje pristupa globalnim informacijskim mrežama.</p> <p>(7) „Elektronički obavljenim uslugama“ u smislu ovoga Zakona osobito se smatra:</p> <p>a) isporuka web-sjedišta, udomljavanje web-sjedišta, daljinsko održavanje programa i opreme,</p> <p>b) isporuka računalnih programa i njihovo ažuriranje,</p> <p>c) isporuka slika, tekstova i informacija te omogućavanje pristupa bazama podataka,</p> <p>d) isporuka glazbe, filmova i igara, uključujući igre na sreću i kockarske igre te emitiranje političkih, kulturnih, umjetničkih, sportskih, znanstvenih i zabavnih programa i priredbi,</p> <p>e) učenje na daljinu.“.</p>		
<p>(a) pravilima koja se primjenjuju u državi članici u kojoj dobavljač ima sjedište svog poslovanja ili stalan poslovni nastan iz kojeg se obavlja isporuka ili, u nedostatku takva sjedišta poslovanja ili stalnog poslovnog nastana, u državi članici u kojoj dobavljač ima stalnu</p>	<p>Članak 13.</p> <p>U članku 78. stavku 10. iza riječi: „ne sudjeluje u isporuci“ dodaju se riječi: „u smislu članka 75. stavka 4. točke b) ovoga Zakona“.</p> <p>Iza stavka 11. dodaje se novi stavak 12. koji glasi:</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>adresu ili uobičajeno boravište, ako:</p> <p>i.dobavljač nema poslovni nastan u državi članici u kojoj se smatra da je isporuka robe ili usluga obavljena, u skladu s odredbama glave V., ili njegova poslovna jedinica u toj državi članici ne sudjeluje u isporuci u smislu članka 192.a točke (b), a obveznik plaćanja PDV-a je osoba kojoj se roba ili usluge isporučuju osim ako kupac izdaje račun (samofakturiranje);</p> <p>ii.se smatra da isporuka robe ili usluga nije obavljena unutar Zajednice, u skladu s odredbama glave V.;</p> <p>(b)pravilima koja se primjenjuju u državi članici identifikacije dobavljača koji se koristi jednom od posebnih odredaba iz glave XII. poglavlja 6.</p> <p>3. Stavci 1. i. 2. ovog članka primjenjuju se ne dovodeći u pitanje članke od 244. do 248.”;</p>	<p>„(12) Iznimno od stavka 9. ovoga članka izdavanje računa podliježe pravilima koja se primjenjuju u državi članici u kojoj se porezni obveznik prijavio za korištenje jednog od posebnih postupaka iz članka 118. do 125.h ovoga Zakona.“.</p> <p>Dosadašnji stavak 12. postaje stavak 13.</p>		
<p>3.U članku 358.a točka 1. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„1.„porezni obveznik koji nema poslovni nastan u Zajednici’ znači porezni obveznik koji nema sjedište svog poslovanja na području Zajednice i koji tamo nema stalan poslovni nastan;”;</p>	<p>Članak 16.</p> <p>U članku 119. točki 1. riječi: „i koji ne mora biti registriran za potrebe PDV-a“ brišu se.</p>	U potpunosti preuzeto	
<p>4.U članku 361. stavku 1. točka (e) zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„(e)izjavu da osoba nema sjedište svog</p>	<p>Članak 17.</p> <p>U članku 120. stavku 2. riječi: „i izjavu da nije registriran za potrebe PDV-a unutar Europske unije“ zamjenjuju se riječima: „i izjavu da na području Europske unije nema sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište“.</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>poslovanja na području Zajednice i da tamo nema stalan poslovni nastan.”.</p>			
<p>Članak 2.</p> <p>Izmjene Direktive 2006/112/EZ s učinkom od 1. siječnja 2021.</p> <p>S učinkom od 1. siječnja 2021., Direktiva 2006/112/EZ mijenja se kako slijedi:</p> <p>1.U članku 14. dodaje se sljedeći stavak:</p> <p>„4. Za potrebe ove Direktive, primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>1.,prodaja robe na daljinu unutar Zajednice’ znači isporuka robe koju otprema ili prevozi dobavljač ili netko drugi za njegov račun, među ostalim kada dobavljač neizravno sudjeluje u prijevozu ili otpremi robe, iz države članice koja nije ona u kojoj otprema ili prijevoz robe kupcu završava, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:</p> <p>(a) isporuka robe obavlja se poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, a čije stjecanje robe unutar Zajednice ne podliježe</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost (24.08.2020)</p>

<p>plaćanju PDV-a u skladu s člankom 3. stavkom 1., ili bilo kojoj drugoj osobi koja nije porezni obveznik;</p> <p>(b) isporučena roba nije ni novo prijevozno sredstvo ni roba koju isporučuje dobavljač ili netko drugi za njegov račun, nakon montaže ili instalacije, s pokusnim radom ili bez njega;</p> <p>2., prodaja na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja' znači isporuka robe koju otprema ili prevozi dobavljač ili netko drugi za njegov račun, među ostalim kada dobavljač neizravno sudjeluje u prijevozu ili otpremi robe, iz trećeg područja ili treće zemlje kupcu u državi članici, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:</p> <p>(a) isporuka robe obavlja se poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, a čije stjecanje robe unutar Zajednice ne podliježe plaćanju PDV-a u skladu s člankom 3. stavkom 1., ili bilo kojoj drugoj osobi koja nije porezni obveznik;</p> <p>(b) isporučena roba nije ni novo prijevozno sredstvo ni roba koju isporučuje dobavljač ili netko drugi za njegov račun, nakon montaže ili instalacije, s pokusnim radom ili bez njega.”;</p> <p>2. Dodaje se sljedeći članak:</p>			
--	--	--	--

„Članak 14.a

1. Kada porezni obveznik, putem uporabe elektroničkog sučelja, kao što je mjesto trgovanja, platforma, portal ili slično sredstvo, omogućuje prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja u pošiljkama čija unutarnja vrijednost ne premašuje 150 EUR, smatra se da je taj porezni obveznik sâm primio i isporučio tu robu.

2. Kada porezni obveznik, putem uporabe elektroničkog sučelja, kao što je mjesto trgovanja, platforma, portal ili slično sredstvo, omogućuje isporuku robe unutar Zajednice od strane poreznog obveznika koji nema poslovni nastan unutar Zajednice osobi koja nije porezni obveznik, smatra se da je porezni obveznik koji omogućuje isporuku sâm primio i isporučio tu robu.”

3.Članak 33. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 33.

Odstupajući od članka 32.:

(a)Mjestom isporuke za prodaju robe na daljinu unutar Zajednice smatra se mjesto gdje se roba nalazi u trenutku u kojem otprema ili prijevoz robe kupcu završava;

(b)Mjestom isporuke za prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili

<p>trećih zemalja u državu članicu koja nije ona u kojoj otprema ili prijevoz robe kupcu završava smatra se mjesto gdje se roba nalazi u trenutku u kojem otprema ili prijevoz robe kupcu završava;</p> <p>(c) Smatra se da se mjesto isporuke za prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja nalazi u državi članici u kojoj otprema ili prijevoz robe kupcu završava, ako se PDV na tu robu mora prijaviti prema posebnoj odredbi iz glave XII. poglavlja 6. odjeljka 4.”;</p> <p>4. Članak 34. briše se;</p> <p>5. Članak 35. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 35.</p> <p>Članak 33. ne primjenjuje se na isporuku rabljene robe, umjetnina, kolekcionarskih predmeta ili antikviteta, kako je definirano u članku 311. stavku 1. točkama od 1. do 4., kao ni na isporuku rabljenih prijevoznih sredstava, kako je definirano u članku 327. stavku 3., koja podliježe PDV-u u skladu s relevantnim posebnim postupcima.”;</p> <p>6. U članku 58. stavci od 2. do 6. brišu se;</p> <p>7. U glavi V. umeće se sljedeće poglavlje:</p> <p>„POGLAVLJE 3.a</p> <p>Prag za porezne obveznike koji isporučuju robu obuhvaćenu člankom 33. točkom (a) i isporučuju usluge obuhvaćene člankom 58.</p>			
--	--	--	--

Članak 59.c

1. Članak 33. točka (a) i članak 58. ne primjenjuju se ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) dobavljač ima poslovni nastan ili, u nedostatku poslovnog nastana, stalnu adresu ili uobičajeno boravište samo u jednoj državi članici;
- (b) usluge se isporučuju osobama koje nisu porezni obveznici i koje imaju poslovni nastan, stalnu adresu ili uobičajeno boravište u bilo kojoj državi članici koja nije ona iz točke (a) ili se roba otprema ili prevozi u državu članicu koja nije ona iz točke (a); i
- (c) ukupna vrijednost, bez PDV-a, isporuka iz točke (b) u tekućoj kalendarskoj godini ne premašuje 10 000 EUR ili jednakovrijedan iznos u nacionalnoj valuti te nije premašivala navedeni iznos tijekom prethodne kalendarske godine.

2. Ako se tijekom kalendarske godine premaši prag iz stavka 1. točke (c), od tog se trenutka primjenjuju članak 33. točka (a) i članak 58.

3. Država članica na čijem se državnom području nalazi roba u trenutku kada započne njezina otprema ili prijevoz ili u kojoj porezni obveznici koji isporučuju telekomunikacijske usluge, usluge

<p>radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički isporučene usluge imaju poslovni nastan dodjeljuje poreznim obveznicima koji obavljaju isporuke koje ispunjavaju uvjete iz stavka 1. pravo odabrati da se mjesto isporuke odredi u skladu s člankom 33. točkom (a) i člankom 58., s time da se odluka o odabiru u svakom slučaju proteže na razdoblje od dvije kalendarske godine.</p> <p>4. Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi pratile ispunjava li porezni obveznik uvjete iz stavaka 1., 2. i 3.</p> <p>5. Protuvrijednost u nacionalnoj valuti iznosa iz stavka 1. točke (c) izračunava se primjenom deviznog tečaja koji je Europska središnja banka objavila na dan donošenja Direktive (EU) 2017/2455.”;</p> <p>8.Dodaje se sljedeći članak:</p> <p>„Članak 66.a</p> <p>Odstupajući od članaka 63., 64. i 65. u odnosu na isporuke robe za koje PDV plaća osoba koja omogućuje isporuku na temelju članka 14.a, oporezivi događaj i obveza obračuna PDV-a nastaju u trenutku prihvatanja plaćanja.”;</p> <p>9.U članku 143. stavku 1. umeće se sljedeća točka:</p> <p>„(ca)uvoz robe za koju se PDV treba</p>			
---	--	--	--

<p>prijaviti prema posebnoj odredbi iz glave XII. poglavlja 6. odjeljka 4. i ako je, najkasnije pri podnošenju uvozne deklaracije, nadležnom carinskom uredu u državi članici uvoza dostavljen, za primjenu posebne odredbe, pojedinačni identifikacijski broj za PDV dobavljača ili posrednika koji djeluje za njegov račun, koji se dodjeljuje na temelju članka 369.q;”;</p> <p>10.U članku 220. stavku 1. točka (2) zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„(2)isporuku robe kako je navedeno u članku 33., osim ako se porezni obveznik koristi posebnom odredbom iz glave XII. poglavlja 6. odjeljka 3.”;</p> <p>11.Dodaje se sljedeći članak:</p> <p>„Članak 242.a</p> <p>1. Ako porezni obveznik, putem uporabe elektroničkog sučelja, kao što je mjesto trgovanja, platforma, portal ili slično sredstvo, osobi koja nije porezni obveznik unutar Zajednice u skladu s odredbama glave V. omogućuje isporuku robe ili usluga, porezni obveznik koji omogućuje isporuku dužan je voditi evidenciju o tim isporukama. Ta evidencija mora biti dovoljno detaljna kako bi se poreznim tijelima država članica u kojima su te isporuke oporezive omogućilo da provjere je li PDV pravilno</p>			
--	--	--	--

<p>obračunan.</p> <p>2. Evidencija iz stavka 1. mora se dotičnim državama članicama staviti na raspolaganje elektroničkim putem.</p> <p>Ta se evidencija mora čuvati deset godina od isteka godine u kojoj je transakcija obavljena.”;</p> <p>12.Naslov poglavlja 6. glave XII. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Posebne odredbe za porezne obveznike koji isporučuju usluge osobama koje nisu porezni obveznici ili prodaju robu na daljinu”;</p> <p>13. U članku 358. točke 1., 2. i 3. brišu se;</p> <p>14.naslov odjeljka 2. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Posebna odredba za usluge koje isporučuju porezni obveznici bez poslovnog nastana unutar Zajednice”;</p> <p>15. U članku 358.a dodaje se sljedeća točka 3.:</p> <p>„(3),država članica potrošnje’ znači država članica za koju se smatra da se u njoj odvija isporuka usluga u skladu s glavom V. poglavljem 3.”;</p> <p>16.Članak 359. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 359.</p> <p>Države članice dopuštaju svakom</p>			
---	--	--	--

<p>poreznom obvezniku koji nema poslovni nastan unutar Zajednice i koji isporučuje usluge osobi koja nije porezni obveznik i koja ima poslovni nastan u državi članici ili ima stalnu adresu ili uobičajeno boravište u državi članici, da se koristi ovom posebnom odredbom. Ova se posebna odredba primjenjuje na sve usluge isporučene unutar Zajednice.”;</p> <p>17.Članak 362. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 362.</p> <p>Država članica identifikacije dodjeljuje poreznom obvezniku koji nema poslovni nastan unutar Zajednice pojedinačni identifikacijski broj za PDV za primjenu ove posebne odredbe i obavještuje ga o tom broju elektroničkim putem. Na temelju informacija upotrijebljenih za tu identifikaciju, države članice potrošnje mogu primijeniti vlastite sustave identifikacije.”;</p> <p>18.U članku 363. točka (a) zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„(a)ako obavijesti tu državu članicu da više ne isporučuje usluge obuhvaćene ovom posebnom odredbom;”;</p> <p>19.Članci 364. i 365. zamjenjuju se sljedećima:</p> <p>„Članak 364.</p> <p>Porezni obveznik koji nema poslovni</p>			
--	--	--	--

nastan u Zajednici, a koji se koristi ovom posebnom odredbom, podnosi elektroničkim putem državi članici identifikacije prijavu PDV-a za svako kalendarsko tromjesečje, bez obzira na to jesu li usluge obuhvaćene ovom posebnom odredbom bile isporučene. Prijava PDV-a mora se podnijeti do kraja mjeseca koji slijedi nakon kraja poreznog razdoblja obuhvaćenog prijavom.

Članak 365.

U prijavi PDV-a navodi se pojedinačni identifikacijski broj za PDV za primjenu ove posebne odredbe i, za svaku državu članicu potrošnje u kojoj postoji obveza plaćanja PDV-a, ukupna vrijednost, bez PDV-a, isporuka usluga obuhvaćenih ovom posebnom odredbom koje su obavljene tijekom poreznog razdoblja, kao i ukupni iznos pripadajućeg PDV-a podijeljenog po poreznim stopama. U prijavi PDV-a moraju se također navesti primjenjive stope PDV-a i ukupni iznos PDV-a za uplatu.

Ako su potrebne bilo kakve izmjene prijave PDV-a nakon podnošenja prijave PDV-a, te se izmjene uključuju u sljedeću prijavu u roku od tri godine od datuma na koji je bilo potrebno predati početnu prijavu u skladu s člankom 364. U toj sljedećoj prijavi PDV-a moraju se navesti relevantna država članica potrošnje,

porezno razdoblje i iznos PDV-a za koji su potrebne bilo kakve izmjene.”;

20.Članak 368. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 368.

Porezni obveznik koji nema poslovni nastan unutar Zajednice i koji se koristi posebnom odredbom ne može odbiti PDV u skladu s člankom 168. ove Direktive. Neovisno o članku 1. točki 1. Direktive 86/560/EEZ, dotični porezni obveznik dobiva povrat u skladu s tom direktivom. Članak 2. stavci 2. i 3. te članak 4. stavak 2. Direktive 86/560/EEZ ne primjenjuju se na povrate koji se odnose na usluge obuhvaćene ovom posebnom odredbom.

Ako se porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom mora registrirati u državi članici za djelatnosti koje nisu obuhvaćene ovom posebnom odredbom, on odbija PDV nastao u toj državi članici za svoje oporezive djelatnosti koje su obuhvaćene ovom posebnom odredbom u prijavi PDV-a koja se podnosi u skladu s člankom 250. ove Direktive.”;

21.Naslov odjeljka 3. poglavlja 6. glave XII. zamjenjuje se sljedećim:

„Posebna odredba za prodaju robe na daljinu unutar Zajednice i za usluge koje su pružili porezni obveznici s poslovnim

<p>nastanom u Zajednici, ali ne u državi članici potrošnje”;</p> <p>22.U članku 369.a dodaje se sljedeća točka:</p> <p>„3. ‚država članica potrošnje’ znači država članica za koju se smatra da se u njoj odvija isporuka usluga u skladu s glavom V. poglavljem 3. ili, u slučaju prodaje robe na daljinu unutar Zajednice, država članica u kojoj završava otprema ili prijevoz robe kupcu.”;</p> <p>23.Članci 369.b i 369.c zamjenjuju se sljedećim člancima:</p> <p>„Članak 369.b</p> <p>Države članice dopuštaju svakom poreznom obvezniku koji obavlja prodaju robe na daljinu unutar Zajednice i svakom poreznom obvezniku koji nema poslovni nastan u državi članici potrošnje, a koji isporučuje usluge osobi koja nije porezni obveznik, da se koristi ovom posebnom odredbom. Ova posebna odredba primjenjuje se na svu robu ili usluge isporučene unutar Zajednice.</p> <p>Članak 369.c</p> <p>Porezni obveznik mora državi članici identifikacije prijaviti kada započinje i završava sa svojim oporezivim djelatnostima obuhvaćenima ovom posebnom odredbom ili kada promijeni te</p>			
---	--	--	--

<p>djelatnosti tako da više ne ispunjava uvjete potrebne za korištenje ovom posebnom odredbom. On te informacije dostavlja u elektroničkom obliku.”;</p> <p>24.Članak 369.e mijenja se kako slijedi:</p> <p>(a)uvodne riječi zamjenjuju se sljedećim tekstom:</p> <p>„Država članica identifikacije isključuje poreznog obveznika iz posebne odredbe u svakom od sljedećih slučajeva:”</p> <p>(b)točka (a) zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„(a)ako pošalje obavijest da više ne obavlja prodaju robe na daljinu unutar Zajednice i ne isporučuje usluge obuhvaćene ovom posebnom odredbom;”;</p> <p>25.Članci 369.f i 369.g zamjenjuju se sljedećim člancima:</p> <p>„Članak 369.f</p> <p>Porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom državi članici identifikacije elektroničkim putem podnosi prijavu PDV-a za svako kalendarsko tromjesečje bez obzira na to je li obavljena prodaja robe na daljinu unutar Zajednice i jesu li usluge obuhvaćene posebnom odredbom bile isporučene. Prijava PDV-a podnosi se do kraja mjeseca koji slijedi nakon kraja</p>			
--	--	--	--

poreznog razdoblja obuhvaćenog prijavom.

Članak 369.g

1. U prijavi PDV-a moraju se navesti identifikacijski broj za PDV iz članka 369.d i, za svaku državu članicu potrošnje u kojoj postoji obveza plaćanja PDV-a, ukupna vrijednost, bez PDV-a, prodaje robe na daljinu unutar Zajednice kao i isporučenih usluga obuhvaćenih ovom posebnom odredbom obavljenih tijekom poreznog razdoblja te ukupni iznos pripadajućeg PDV-a podijeljenog po poreznim stopama. U prijavi se također moraju navesti primjenjive stope PDV-a i ukupni iznos PDV-a za uplatu. Prijava PDV-a uključuje i izmjene koje se odnose na prethodna porezna razdoblja kako je predviđeno u stavku 4. ovog članka.

2. Ako se, u slučaju prodaje robe na daljinu unutar Zajednice obuhvaćene ovom posebnom odredbom, roba otprema ili prevozi iz država članica koje nisu države članice identifikacije, u prijavi PDV-a također se moraju navesti ukupna vrijednost takve prodaje za svaku državu članicu iz koje se roba otprema ili prevozi, zajedno s pojedinačnim identifikacijskim brojem za PDV ili referentnim poreznim brojem koji dodjeljuje svaka takva država članica.

<p>Prijava PDV-a sadržava te informacije za svaku državu članicu koja nije država članica identifikacije, raspodijeljene po državama članicama potrošnje.</p> <p>3. Ako porezni obveznik koji isporučuje usluge obuhvaćene ovom posebnom odredbom ima jedan ili više stalnih poslovnih nastana osim onog u državi članici identifikacije, iz kojih isporučuje usluge, u prijavi PDV-a moraju se navesti i ukupna vrijednost takvih isporuka za svaku državu članicu u kojoj ima poslovni nastan zajedno s pojedinačnim identifikacijskim brojem za PDV ili referentnim poreznim brojem te poslovne jedinice, raspodijeljene po državama članicama potrošnje.</p> <p>4. Ako su potrebne bilo kakve izmjene prijave PDV-a nakon podnošenja prijave PDV-a, te se izmjene uključuju u sljedeću prijavu u roku od tri godine od datuma na koji je bilo potrebno predati početnu prijavu u skladu s člankom 369.f. U toj sljedećoj prijavi PDV-a moraju se navesti relevantna država članica potrošnje, porezno razdoblje i iznos PDV-a za koji su potrebne bilo kakve izmjene.”;</p> <p>26.U članku 369.h stavku 1. drugom podstavku druga rečenica zamjenjuje se sljedećom:</p> <p>„Ako je isporuke obavljene u drugim valutama, porezni obveznik koji se koristi</p>			
---	--	--	--

<p>ovom posebnom odredbom, u svrhu popunjavanja prijave PDV-a, upotrebljava devizni tečaj koji je primjenjiv posljednjeg dana poreznog razdoblja.”;</p> <p>27.U članku 369.i prvi stavak zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom plaća PDV upućujući na relevantnu prijavu PDV-a, najkasnije do isteka roka unutar kojeg se mora podnijeti prijava.”;</p> <p>28.Članak 369.j zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 369.j</p> <p>Porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom ne može, u pogledu svojih oporezivih djelatnosti obuhvaćenih ovom posebnom odredbom, odbiti PDV nastao u državi članici potrošnje u skladu s člankom 168. ove Direktive. Neovisno o članku 2. stavku 1., članku 3. i članku 8. stavku 1. točki (e) Direktive 2008/9/EZ, dotični porezni obveznik dobiva povrat u skladu s tom direktivom.</p> <p>Ako se porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom mora registrirati u državi članici za djelatnosti koje nisu obuhvaćene ovom posebnom odredbom, on odbija PDV nastao u toj državi članici u pogledu svojih oporezivih djelatnosti obuhvaćenih ovom</p>			
--	--	--	--

<p>posebnom odredbom u prijavi PDV-a koja se podnosi u skladu s člankom 250. ove Direktive.”;</p> <p>29.U članku 369.k stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„1. Porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom vodi evidenciju transakcija obuhvaćenih ovom posebnom odredbom. Ta evidencija mora biti dovoljno detaljna kako bi se poreznim tijelima države članice potrošnje omogućilo da provjere ispravnost prijave PDV-a.”;</p> <p>30.U glavi XII. poglavlju 6. dodaje se sljedeći odjeljak:</p> <p>„ODJELJAK 4.</p> <p>Posebna odredba za prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja</p> <p>Članak 369.1</p> <p>Za potrebe ovog odjeljka prodaja na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja obuhvaća samo robu, uz iznimku proizvoda koji podliježu trošarinama, u pošiljkama čija unutarnja vrijednost ne premašuje 150 EUR.</p> <p>Za potrebe ovog odjeljka i ne dovodeći u pitanje ostale odredbe Zajednice, primjenjuju se sljedeće definicije:</p>			
---	--	--	--

<p>1.,porezni obveznik koji nema poslovni nastan u Zajednici' znači porezni obveznik koji nema sjedište svog poslovanja na području Zajednice i koji tamo nema stalan poslovni nastan;</p> <p>2.,posrednik' znači osoba s poslovnim nastanom u Zajednici koju imenuje porezni obveznik koji prodaje na daljinu robu uvezenu iz trećih područja ili trećih zemalja kao osobu odgovornu za plaćanje PDV-a i za ispunjavanje obveza utvrđenih u ovoj posebnoj odredbi u ime i za račun poreznog obveznika;</p> <p>3.,država članica identifikacije' znači sljedeće:</p> <p>(a)ako porezni obveznik nema poslovni nastan u Zajednici, država članica u kojoj se odluči registrirati;</p> <p>(b)ako porezni obveznik ima sjedište svog poslovanja izvan Zajednice, ali u njoj ima jedan ili više stalnih poslovnih nastana, država članica sa stalnim poslovnim nastanom za koju porezni obveznik naznači da će se u njoj koristiti ovom posebnom odredbom;</p> <p>(c)ako porezni obveznik ima sjedište svog poslovanja u državi članici, ta država članica;</p> <p>(d)ako posrednik ima sjedište svog poslovanja u državi članici, ta država članica;</p>			
---	--	--	--

(e) ako posrednik ima sjedište svog poslovanja izvan Zajednice, ali u njoj ima jedan ili više stalnih poslovnih nastana, država članica sa stalnim poslovnim nastanom za koju posrednik naznači da će se u njoj koristiti ovom posebnom odredbom.

Za potrebe točaka (b) i (e), ako porezni obveznik ili posrednik ima više od jednog stalnog poslovnog nastana u Zajednici, on je vezan odlukom o navođenju države članice poslovnog nastana za dotičnu kalendarsku godinu i dvije kalendarske godine koje slijede;
4. „država članica potrošnje” znači država članica u kojoj završava isporuka ili prijevoz robe kupcu.

Članak 369.m

1. Države članice dopuštaju sljedećim poreznim obveznicima koji prodaju na daljinu robu uvezenu iz trećih područja ili trećih zemalja da se koriste ovom posebnom odredbom:

- (a) svim poreznim obveznicima s poslovnim nastanom u Zajednici koji prodaju na daljinu robu uvezenu iz trećih područja ili trećih zemalja;
- (b) svim poreznim obveznicima, neovisno o tome imaju li poslovni nastan u Zajednici, koji prodaju na daljinu robu uvezenu iz trećih područja ili trećih

<p>zemalja te koje zastupa posrednik s poslovnim nastanom u Zajednici;</p> <p>(c)svim poreznim obveznicima s poslovnim nastanom u trećoj zemlji s kojom je Unija sklopila sporazum o uzajamnoj pomoći čije je područje primjene slično području primjene Direktive Vijeća 2010/24/EU (*2) i Uredbe (EU) br. 904/2010 te koji se bavi prodajom na daljinu robe iz te treće zemlje.</p> <p>Ti porezni obveznici primjenjuju tu posebnu odredbu na svu svoju prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja.</p> <p>2. Za potrebe stavka 1. točke (b) nijedan porezni obveznik ne može istodobno imenovati više od jednog posrednika.</p> <p>3. Komisija donosi provedbeni akt kojim se utvrđuje popis trećih zemalja iz stavka 1. točke (c) ovog članka. Taj provedbeni akt donosi se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 5. Uredbe (EU) br. 182/2011, a u tu svrhu odbor jest odbor osnovan člankom 58. Uredbe (EU) br. 904/2010.</p> <p>Članak 369.n</p> <p>Za prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja na koju se PDV prijavljuje prema ovoj posebnoj</p>			
---	--	--	--

odredbi, oporezivi događaj i obveza obračuna PDV-a nastaju u trenutku isporuke. Smatra se da je roba isporučena u trenutku prihvatanja plaćanja.

Članak 369.o

Porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom ili posrednik koji djeluje za njegov račun moraju državni članici identifikacije prijaviti kada započinje ili završava sa svojom djelatnošću u okviru ove posebne odredbe ili kada promijeni tu djelatnost tako da više ne ispunjava uvjete potrebne za korištenje posebnom odredbom. Te se informacije dostavljaju u elektroničkom obliku.

Članak 369.p

1. Informacije koje porezni obveznik koji se ne koristi posrednikom mora dostaviti državni članici identifikacije prije nego što započne koristiti se ovom posebnom odredbom sadržavaju sljedeće pojedinosti:

- (a) ime;
- (b) poštansku adresu;
- (c) elektroničku adresu i internetske stranice;
- (d) identifikacijski broj za PDV ili nacionalni porezni broj.

2. Informacije koje posrednik mora dostaviti državi članici identifikacije prije nego što započne koristiti se ovom posebnom odredbom za račun poreznog obveznika sadržavaju sljedeće pojedinosti:

- (a) ime;
- (b) poštansku adresu;
- (c) elektroničku adresu;
- (d) identifikacijski broj za PDV.

3. Informacije koje posrednik mora dostaviti državi članici identifikacije u odnosu na svakog poreznog obveznika kojeg zastupa prije nego što se taj porezni obveznik započne koristiti ovom posebnom odredbom sadržavaju sljedeće pojedinosti:

- (a) ime;
- (b) poštansku adresu;
- (c) elektroničku adresu i internetske stranice;
- (d) identifikacijski broj za PDV ili nacionalni porezni broj;
- (e) njegov pojedinačni identifikacijski broj koji mu je dodijeljen u skladu s člankom 369.q stavkom 2.a.

4. Svaki porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom ili, ako je to primjenjivo, njegov posrednik, obavješćuju državu članicu identifikacije

o svakoj promjeni dostavljenih informacija.

Članak 369.q

1. Država članica identifikacije dodjeljuje poreznom obvezniku koji se koristi ovom posebnom odredbom pojedinačni identifikacijski broj za PDV za primjenu ove posebne odredbe i obavješćuje ga o tom broju elektroničkim putem.

2. Država članica identifikacije dodjeljuje posredniku pojedinačni identifikacijski broj i obavješćuje ga o tom broju elektroničkim putem.

3. Država članica identifikacije dodjeljuje posredniku pojedinačni identifikacijski broj za PDV za primjenu ove posebne odredbe u odnosu na svakog poreznog obveznika za kojeg je imenovan.

4. Identifikacijski broj za PDV dodijeljen na temelju stavaka 1., 2. i 3. upotrebljava se samo za potrebe ove posebne odredbe.

Članak 369.r

1. Država članica identifikacije u sljedećim slučajevima briše iz identifikacijskog registra poreznog

obveznika koji se ne koristi posrednikom:

- (a) ako on obavijesti državu članicu identifikacije o tome da više ne obavlja prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja;
- (b) ako se inače može pretpostaviti da su prestale njegove oporezive djelatnosti prodaje na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja;
- (c) ako više ne ispunjava uvjete potrebne za korištenje ove posebne odredbe;
- (d) ako uporno ne poštuje pravila koja se odnose na ovu posebnu odredbu.

2. Država članica identifikacije briše posrednika iz identifikacijskog registra u sljedećim slučajevima:

- (a) ako u razdoblju od dva uzastopna kalendarska tromjesečja nije radio kao posrednik u ime poreznog obveznika koji se koristi ovom posebnom odredbom;
- (b) ako više ne ispunjava ostale uvjete potrebne za rad kao posrednik;
- (c) ako uporno ne poštuje pravila koja se odnose na ovu posebnu odredbu.

3. Država članica identifikacije u sljedećim slučajevima briše iz identifikacijskog registra poreznog obveznika kojeg zastupa posrednik:

- (a) ako posrednik obavijesti državu članicu identifikacije o tome da taj porezni obveznik više ne obavlja prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja;
- (b) ako se inače može pretpostaviti da su prestale oporezive djelatnosti tog poreznog obveznika u vezi s prodajom na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja;
- (c) ako taj porezni obveznik više ne ispunjava uvjete potrebne za korištenje ove posebne odredbe;
- (d) ako taj porezni obveznik uporno ne poštuje pravila koja se odnose na ovu posebnu odredbu;
- (e) ako posrednik državu članicu identifikacije obavijesti da više ne zastupa tog poreznog obveznika.

Članak 369.s

Porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom ili njegov posrednik podnosi elektroničkim putem državi članici identifikacije prijavu PDV-a za svaki mjesec bez obzira na to je li obavljena prodaja na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja. Prijava PDV-a podnosi se do kraja mjeseca koji slijedi nakon kraja poreznog razdoblja obuhvaćenog prijavom.

Ako se prijava PDV-a mora podnijeti u

skladu s prvim stavkom, države članice ne nameću, u svrhu PDV-a, nikakve dodatne obveze ili druge formalnosti pri uvozu.

Članak 369.t

1. U prijavi PDV-a moraju se navesti identifikacijski broj za PDV iz članka 369.q i, za svaku državu članicu potrošnje u kojoj postoji obveza plaćanja PDV-a, ukupna vrijednost, bez PDV-a, prodaje na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja za koju je nastala obveza obračuna PDV-a tijekom poreznog razdoblja, kao i ukupni iznos pripadajućeg PDV-a podijeljenog po poreznim stopama. U prijavi se također moraju navesti primjenjive stope PDV-a i ukupni iznos PDV-a za uplatu.

2. Ako su potrebne bilo kakve izmjene prijave PDV-a nakon njezina podnošenja, te se izmjene uključuju u sljedeću prijavu u roku od tri godine od datuma na koji je bilo potrebno predati početnu prijavu u skladu s člankom 369.s. U toj sljedećoj prijavi PDV-a moraju se navesti relevantna država članica potrošnje, porezno razdoblje i iznos PDV-a za koji su potrebne bilo kakve izmjene.

Članak 369.u

1. Prijava PDV-a sastavlja se u eurima.

Države članice čija valuta nije euro mogu zahtijevati da se iznosi u prijavi PDV-a navedu u njihovoj nacionalnoj valuti. Ako je isporuka obavljena u drugim valutama, porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom ili njegov posrednik primjenjuju, za potrebe popunjavanja prijave PDV-a, devizni tečaj primjenjiv na posljednji dan poreznog razdoblja.

2. Konverzija se provodi primjenjujući devizne tečajeve koje je za taj dan objavila Europska središnja banka ili ako taj dan nije bilo objave, devizne tečajeve za sljedeći dan od dana objave.

Članak 369.v

Porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom ili njegov posrednik plaća PDV upućujući na relevantnu prijavu PDV-a najkasnije do isteka roka u kojem se mora podnijeti prijava.

Plaćanje se obavlja na bankovni račun denominiran u eurima, koji odredi država članica identifikacije. Države članice koje nisu uvele euro mogu zahtijevati da se plaćanje obavi na bankovni račun denominiran u njihovoj vlastitoj valuti.

Članak 369.w

Porezni obveznik koji se koristi ovom

posebnom odredbom ne može, u odnosu na svoje oporezive djelatnosti obuhvaćene ovom posebnom odredbom, odbiti PDV nastao u državama članicama potrošnje u skladu s člankom 168. ove Direktive. Neovisno o članku 1. točki 1. Direktive 86/560/EEZ te članku 2. točki 1. i članku 3. Direktive 2008/9/EZ, dotični porezni obveznik dobiva povrat u skladu s navedenim direktivama. Članak 2. stavci 2. i 3. i članak 4. stavak 2. Direktive 86/560/EEZ ne primjenjuju se na povrate koji se odnose na robu obuhvaćenu ovom posebnom odredbom.

Ako se mora registrirati u državi članici za djelatnosti koje nisu obuhvaćene ovom posebnom odredbom, porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom odbija PDV nastao u toj državi članici u odnosu na svoje oporezive djelatnosti koje su obuhvaćene ovom posebnom odredbom u prijavi PDV-a koja se podnosi u skladu s člankom 250 ove Direktive.

Članak 369.x

1. Porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom vodi evidenciju transakcija obuhvaćenih ovom posebnom odredbom. Posrednik vodi evidenciju za svakog poreznog obveznika kojega zastupa. Ta evidencija mora biti dovoljno

detaljna kako bi se poreznim tijelima države članice potrošnje omogućilo da provjere ispravnost prijave PDV-a.

2. Evidencija iz stavka 1. državi članici potrošnje i državi članici identifikacije mora se na njihov zahtjev staviti na raspolaganje elektroničkim putem.

Ta se evidencija mora čuvati deset godina od isteka godine u kojoj je transakcija obavljena.

(*2) Direktiva Vijeća 2010/24/EU od 16. ožujka 2010. o uzajamnoj pomoći kod naplate potraživanja vezanih za poreze, carine i druge mjere (SL L 84, 31.3.2010., str. 1.).”;

31. U glavi XII. dodaju se sljedeća poglavlja:

„POGLAVLJE 7.

Posebni postupci za prijavu i plaćanje PDV-a na uvoz

Članak 369.y

Ako se, za uvoz robe, uz iznimku proizvoda koji podliježu trošarinama, u pošiljkama čija unutarnja vrijednost ne premašuje 150 EUR ne upotrebljava posebna odredba iz poglavlja 6. odjeljka 4., država članica uvoza dopušta osobi koja prijavljuje robu carini za račun osobe kojoj je roba namijenjena unutar

područja Zajednice da se koristi posebnim postupcima za prijavu i plaćanje PDV-a pri uvozu u pogledu robe za koju otprema ili prijevoz završavaju u toj državi članici.

Članak 369.z

1. Za potrebe ovog posebnog postupka primjenjuje se sljedeće:

- (a) osoba kojoj je roba namijenjena odgovorna je za plaćanje PDV-a;
- (b) osoba koja robu prijavljuje carini unutar područja Zajednice naplaćuje PDV od osobe kojoj je roba namijenjena i izvršava plaćanje takvog PDV-a.

2. Države članice osiguravaju da osoba koja robu prijavljuje carini unutar područja Zajednice poduzme odgovarajuće mjere kako bi se osiguralo da osoba kojoj je roba namijenjena plati točan iznos poreza.

Članak 369.za

Odstupajući od članka 94. stavka 2., države članice mogu predvidjeti da je pri korištenju ove posebne odredbe primjenjiva standardna stopa PDV-a koja je primjenjiva u državi članici uvoza.

Članak 369.zb

1. Države članice dopuštaju da se PDV naplaćen u okviru ovog posebnog postupka prijavljuje elektronički putem u mjesečnoj prijavi. U prijavi se mora navesti ukupan PDV naplaćen tijekom relevantnog kalendarskog mjeseca.

2. Države članice zahtijevaju da se PDV iz stavka 1. plati do kraja mjeseca koji slijedi nakon uvoza.

3. Osobe koje se koriste ovim posebnim postupkom čuvaju evidenciju transakcija obuhvaćenih ovim posebnim postupkom tijekom razdoblja koje treba odrediti država članica uvoza. Ta evidencija mora biti dovoljno detaljna kako bi se poreznim ili carinskim tijelima države članice uvoza omogućilo da provjere ispravnost prijave PDV-a te se nju elektroničkim putem stavlja na raspolaganje državi članici uvoza na njezin zahtjev.

POGLAVLJE 8.

Protuvrijednosti

Članak 369.zc

1. Protuvrijednost eura u nacionalnoj valuti koju treba uzeti u obzir za iznos naveden u članku 369.1 i članku 369.y

<p>utvrđuje se jedanput godišnje. Primjenjuju se tečajevi dobiveni prvoga radnog dana u listopadu, a počinju proizvoditi učinke 1. siječnja sljedeće godine.</p> <p>2. Države članice mogu zaokružiti iznos u nacionalnoj valuti koji su dobile pretvorbom iznosâ u eure.</p> <p>3. Države članice mogu nastaviti primjenjivati iznos koji je na snazi u trenutku godišnje prilagodbe predviđene u stavku 1., ako pretvorba iznosa izraženog u eurima prije zaokružjenja predviđenog u stavku 2. rezultira izmjenom iznosa izraženog u nacionalnoj valuti manjom od 5 % ili smanjenjem tog iznosa.”.</p>			
<p>Članak 3.</p> <p>Izmjena Direktive 2009/132/EZ</p> <p>S učinkom od 1. siječnja 2021. glava IV. Direktive 2009/132/EZ briše se.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost (24.08.2020)</p>

<p>Članak 4.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice do 31. prosinca 2018. donose i objavljuju zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s člankom 1. ove Direktive. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.</p> <p>Države članice do 31. prosinca 2020. donose i objavljuju zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s člancima 2. i 3. ove Direktive. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.</p> <p>One primjenjuju mjere potrebne radi usklađivanja s člankom 1. ove Direktive od 1. siječnja 2019.</p> <p>One primjenjuju mjere potrebne radi usklađivanja s člancima 2. i 3. ove Direktive od 1. siječnja 2021.</p> <p>Kada države članice donose te mjere, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Države članice određuju načine tog upućivanja.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Prijelazne i završne odredbe koje očito nije potrebno prenositi u zakonodavstvo Republike Hrvatske - odredbe kojima se propisuje rok za preuzimanje direktive.</p>
--	--	----------------------------------	---

<p>Članak 5.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Prijelazne i završne odredbe koje očitoma nije potrebno prenositi u zakonodavstvo Republike Hrvatske - odredbe o stupanju direktive na snagu.</p>
<p>Članak 6.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Prijelazne i završne odredbe koje očitoma nije potrebno prenositi u zakonodavstvo Republike Hrvatske - odredbe kojima se propisuje da je direktiva upućena državama članicama.</p>

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva Vijeća (EU) 2018/912 od 22. lipnja 2018. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost u pogledu obveze poštovanja odredbe o najnižoj standardnoj stopi

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Članak 97. Direktive 2006/112/EZ zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 97.</p> <p>Standardna stopa ne smije biti niža od 15 %.”</p>	<p>Članak 1.</p> <p>U Zakonu o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, br. 73/13, 99/13, 148/13, 153/13, 143/14 i 115/16), u članku 2. podstavak 4. mijenja se i glasi:</p> <p>„- Direktiva Vijeća (EU) 2018/912 oč 22. lipnja 2018. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, u pogledu trajanja obveze poštovanja najniže standardne stope SL L 162, 27.6.2018.),“</p> <p>Iza podstavka 5. dodaje se podstavak 6. koji glasi:</p> <p>„- Direktiva Vijeća (EU) 2017/2455 od 5. prosinca 2017. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive 2009/132/EZ u pogledu određenih obveza u vezi s porezom na dodanu vrijednost za isporuku usluga i prodaju robe na daljinu (SL L 348, 29.12.2017.).“</p> <p>Članak 6.</p> <p>Članak 38. mijenja se glasi:</p> <p>„(1) PDV se obračunava i plaća po stopi 24%.</p> <p>2) PDV se obračunava i plaća po</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost (NN 115/16) članak/članci 38.</p>
---	--	----------------------------	--

sniženoj stopi 5% na isporuke sljedećih dobara i usluga:

a) sve vrste kruha

b) sve vrste mlijeka (kravlje, ovčje, kozje), koje se stavlja u promet pod istim nazivom u tekućem stanju, svježe, pasterizirano, homogenizirano, kondenzirano (osim kiselog mlijeka, jogurta, kefira, čokoladnog mlijeka i drugih mliječnih proizvoda), nadomjestke za majčino mlijeko

c) knjige stručnog, znanstvenog, umjetničkog, kulturnog i obrazovnog sadržaja, udžbenike za pedagoški odgoj i obrazovanje, za osnovnoškolsko, srednjoškolsko i visokoškolsko obrazovanje, u svim fizičkim oblicima

d) lijekove koji imaju odobrenje nadležnog tijela za lijekove i medicinske proizvode

e) medicinsku opremu, pomagala i druge sprave koje se koriste za ublažavanje liječenja invalidnosti isključivo za osobnu uporabu invalida propisane Pravilnikom o ortopedskim i drugim pomagalima Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje

f) kino ulaznice

g) novine novinskog nakladnika koji ima statut medija, otisnute na papiru koje izlaze dnevno, osim onih koje u

cijelosti ili većim dijelom sadrže
oglasne ili služe oglašavanju
h) znanstvene časopise.

(3) PDV se obračunava i plaća po
sniženoj stopi 13% na isporuke
sljedećih dobara i usluga:

a) usluge smještaja ili smještaja s
doručkom, polupansiona ili punog
pansiona u hotelima ili objektima
slične namjene, uključujući smještaj
za vrijeme odmora, iznajmljivanje
prostora u kampovima za odmor ili u
mjestima određenima za kampiranje
te smještaj u plovnim objektima
nautičkog turizma

b) novine i časopise novinskog
nakladnika koji ima statut medija te
novine i časopise nakladnika za koje
ne postoji obveza donošenja statuta
medija prema posebnom propisu,
osim onih iz stavka 2. točke g) ovoga
članka, otisnute na papiru koji izlaze
periodično te osim onih koji u
cijelosti ili većim dijelom sadrže
oglasne ili služe oglašavanju

c) jestiva ulja i masti, biljnog i
životinjskog podrijetla

d) dječje sjedalice za automobile,
dječje pelene te dječju hranu i
prerađenu hranu na bazi žitarica za
dojenčad i malu djecu

e) isporuku vode, osim vode koja se
stavlja na tržište u bocama ili u

<p>drugoj ambalaži, u smislu javne vodoopskrbe i javne odvodnje prema posebnom propisu</p> <p>f) ulaznice za koncerte</p> <p>g) isporuku električne energije do drugog isporučitelja ili krajnjeg korisnika, uključujući naknade vezane uz tu isporuku</p> <p>h) javnu uslugu prikupljanja miješanog komunalnog otpada, biorazgradivog komunalnog otpada i odvojenog sakupljanja otpada prema posebnom propisu</p> <p>i) urne i lijesove</p> <p>j) sadnice i sjemenje, iz pojedinih KN oznaka</p> <p>k) gnojiva i pesticide te druge agrokemijske proizvode, iz pojedinih KN oznaka</p> <p>l) hranu za životinje, osim hrane za kućne ljubimce, iz pojedinih KN oznaka,</p> <p>m) isporuku živih životinja, mesa i jestivih klaoničkih proizvoda, iz pojedinih KN oznaka</p> <p>n) isporuku riba, rakova, mekušaca i ostalih vodenih beskralježnjaka, iz pojedinih KN oznaka</p> <p>o) isporuku jestivog povrća, korijena i gomolja, iz pojedinih KN oznaka</p> <p>p) isporuku jestivog voća i orašastih plodova, iz pojedinih KN oznaka</p> <p>r) isporuku jaja iz pojedinih KN oznaka</p>		
---	--	--

s) usluge i povezana autorska prava pisaca, skladatelja i umjetnika izvodača koji su članovi odgovarajućih organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koje obavljaju tu djelatnost po posebnim propisima iz područja autorskog i srodnih prava te uz prethodno odobrenje središnjeg državnog tijela nadležnog za intelektualno vlasništvo.

(4) KN oznaka je brojčana oznaka skupine dobara ili dobra utvrđena kombiniranom nomenklaturom. Kombinirana nomenklatura (KN) je Prilog I Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2658/1987 od 23. srpnja 1987. o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi (SL L 256 7.9.1987., str. 1.) kojom se utvrđuje nomenklatura za carinske i statističke potrebe te stope carine, a koji se u svom cjelovitom obliku objavljuje u Službenom listu Europske unije do kraja listopada tekuće godine za sljedeću godinu.

(5) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi primjene snižene stope PDV-a te dobara na koja se primjenjuje snižena stopa PDV-a iz stavka 3. točaka j) do r) ovoga članka, koristeći njihove KN oznake.“.

<p>Članak 2.</p> <p>1. Države članice stavljaju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom najkasnije do 1. rujna 2018. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih mjera.</p> <p>Kada države članice donose te mjere, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju države članice.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih mjera nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Prijelazne i završne odredbe koje očitito nije potrebno prenositi u zakonodavstvo Republike Hrvatske - odredbe kojima se propisuje rok za preuzimanje direktive.</p>

<p>Članak 3.</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Prijelazne i završne odredbe koje očitito nije potrebno prenositi u zakonodavstvo Republike Hrvatske - odredbe o stupanju direktive na snagu.</p>
<p>Članak 4.</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Prijelazne i završne odredbe koje očitito nije potrebno prenositi u zakonodavstvo Republike Hrvatske - odredbe kojima se propisuje da je direktiva upućena državama članicama.</p>